

HUMANITAS

Anul IV, nr. 9, noiembrie 2018

24 de pagini / se distribuie gratuit

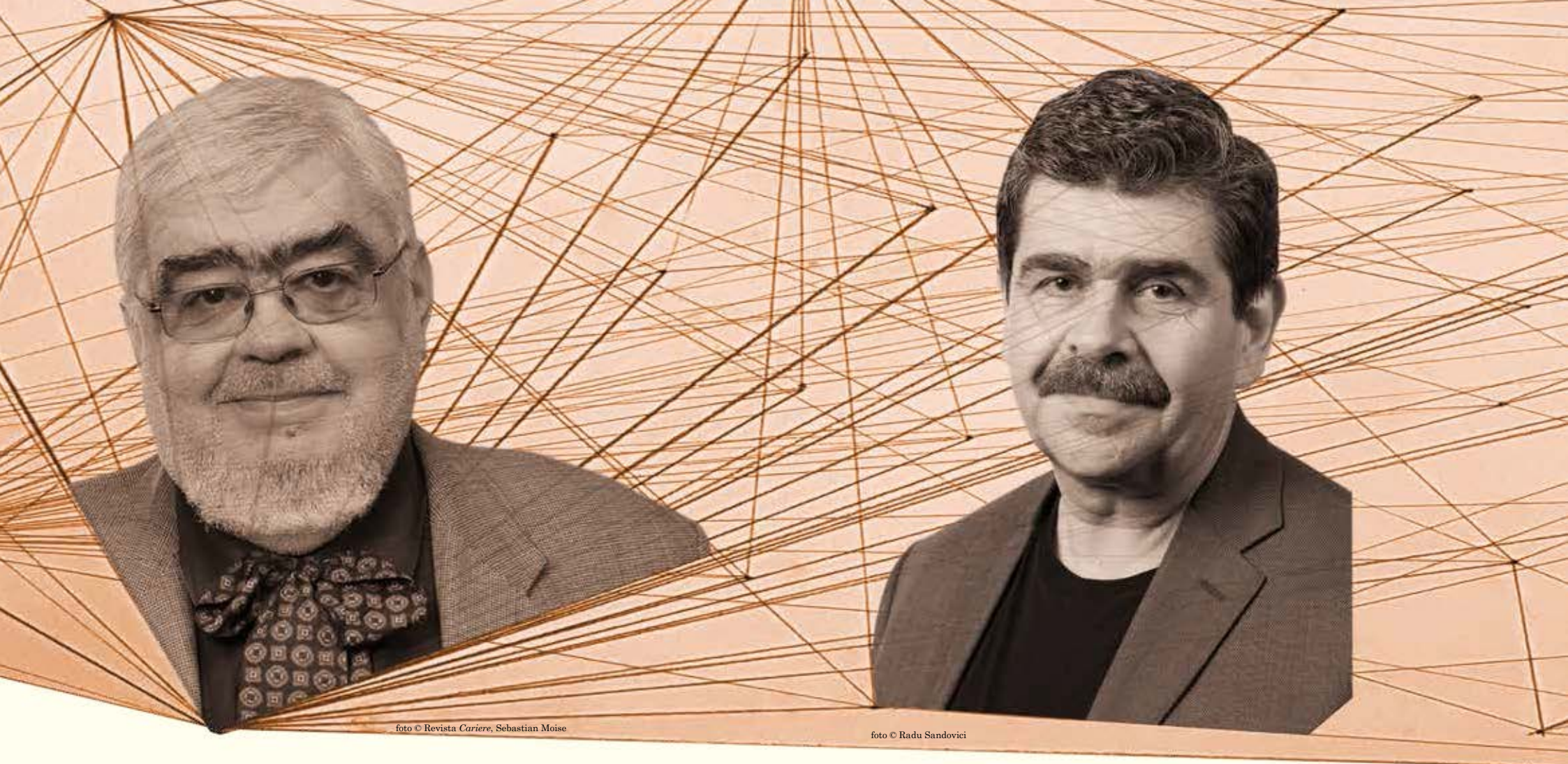

foto © Revista Cariere, Sebastian Moise

foto © Radu Sandovici

ANDREI PLEȘU

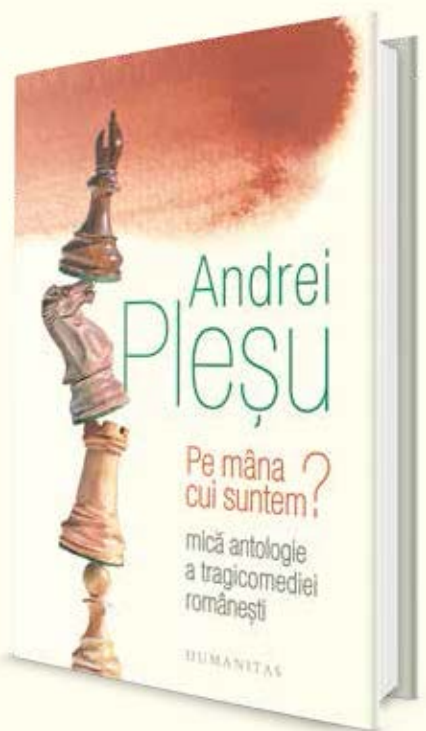
Pe mâna cui suntem?

Mică antologie a tragicomediei românești

RADU PARASCHIVESCU

Orice om îi este teamă

Un partid, doi ani și trei premieri

Andrei Pleșu
Pe mâna cui suntem?
Mică antologie a tragicomediei românești
Ediție cartonată 248 pp., 39,9 lei

„Scrisul e singurul meu mod de a funcționa în acord cu mine însumi, mai ales dacă se întâmplă să am și ecouri binevoitoare din partea câtorva cititori. În rest, știu foarte bine că nu scriitorii și artiștii în genere determină mersul lumii. Rostul lor este doar, uneori, să o facă suportabilă. Sau pur și simplu să o povestească, cu un glas obosit sau ironic, în ideea că, în anumite situații, întunecimea se poate «salva», melancolic, prin comentariu...”

Andrei Pleșu

Radu Parascchivescu
Orice om îi este teamă:
Un partid, doi ani și trei premieri
220 pp., 29 lei

„Își bat joc de tine. Te fură, te învârt pe degete, te mint. Îți castrează legile și-ți răd în nas. Te fac să-ți fie rușine să scoți buletinul în aeroporturile lumii. Te tratează cu dispreț și, când li se pare c-ar fi nevoie, cu gaze. Te duc cu preșul promisiunilor. Te cred naiv, manipulabil, neinformați. De doi ani. Săptămână de săptămână, zi de zi, ceas de ceas. Trăiești într-o țară aflată în pragul cleptocrației, într-o democratură condusă de condamnați penal, de impostori și de analfabeți. Suporti zilnic rușinea de-a avea miniștri care nu știu să scrie și să vorbească nici măcar în limba lor. Te revolți și îți strigi disperarea în piețe. Iar uneori încerci să scapi de sufocare răsând. Măcar câteva minute sau o oră. *Orice om îi este teamă*, cartea-parastas a României după doi ani de guvernare PSD, e o amendă simbolică pentru partidul care mai are puțin și își ingenuchează țara. Dar nu numai. E în același timp un instrument care măsoară trei decenii de speranțe înșelate și de iluzii pierdute.”

Radu Parascchivescu

De același autor

De același autor

foto © Radu Sandovici

LUCIAN BOIA

De la Dacia antică la Marea Unire De la Marea Unire la România de azi

Lucian Boia
De la Dacia antică la Marea Unire
De la Marea Unire la România de azi
104 pp., 22 lei

„Încerc să înfățișez, cât pot de echilibrat, problema alcătuirii României (din părți asemănătoare, însă distincte). Avem o țară (aproape) întregită. Ce am făcut însă cu ea? Ce facem cu ea în prezent? Cât suntem de capabili să înfruntăm viitorul? Să recunoaștem deschis cum stau lucrurile, altminteri nu ne vom îndrepta nicidecum. România nu arată deloc bine: e afectată de mari întârzieri și de mari dereglări. Toate acestea, adunate, ar putea genera un amestec exploziv, de natură să pună în pericol inclusiv construcția națională. La 100 de ani de la Marea Unire, avem datoria să ne reparăm țara.“

Lucian Boia

De același autor

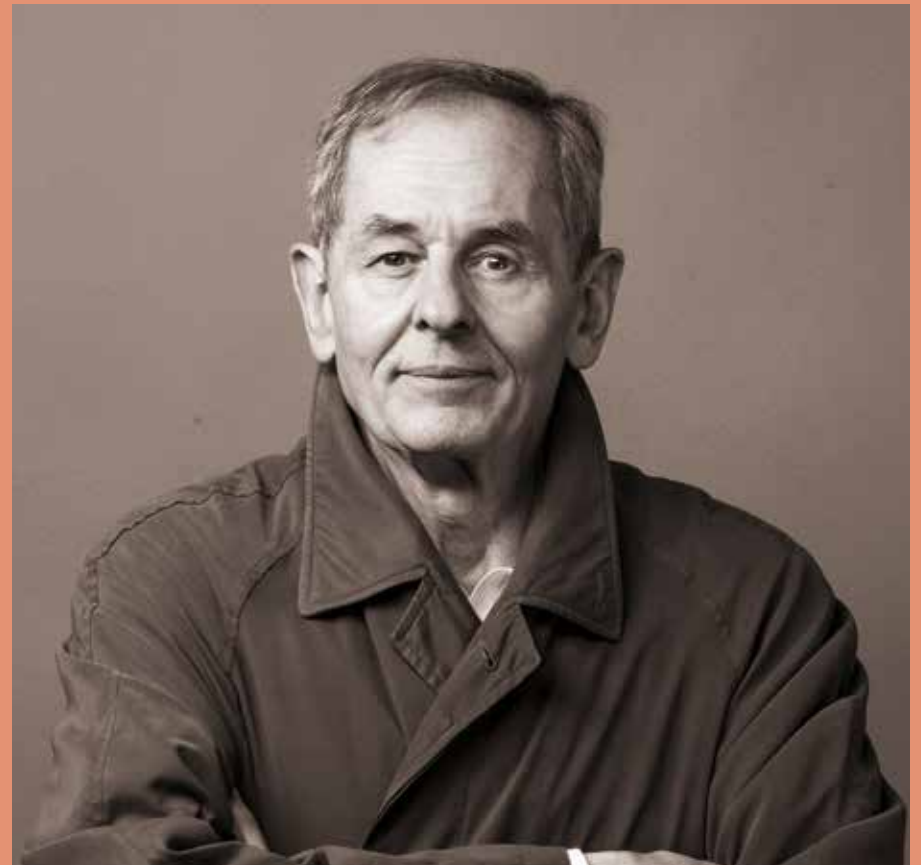

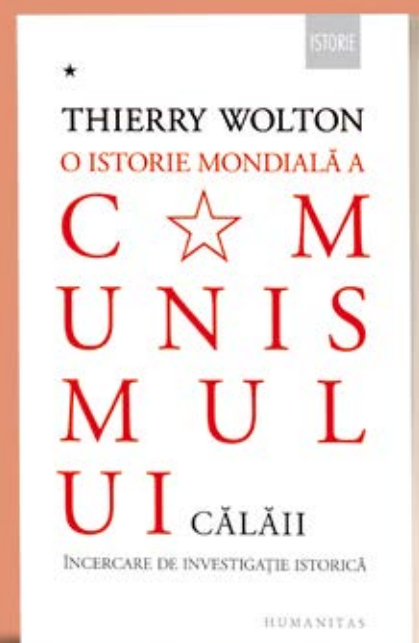
foto © 2017, Jean-François Paga - Grasset

THIERRY WOLTON

O istorie mondială a comunismului

Încercare de investigație istorică vol.I Călăii

Carte recompensată cu Premiul Jan Michalski (Elveția, 2017) și Premiul Aujourd'hui (Franța, 2018)

Thierry Wolton
O istorie mondială a comunismului: Încercare de investigație istorică vol.I Călăii

Cu o prefață a autorului la ediția românească
Traducere din franceză de Adina Cobuz, Wilhelm Tauwinkl, Emanoil Marcu, Vlad Russo, Mariana Piroteală, Marieva-Cătălina Ionescu, Georgeta-Anca Ionescu și Elena Ciocoiu
1016 pp.

„Avem dictatura proletariatului, avem o putere care face uz de teroare.“

Lenin

„Nu s-a ucis la scară suficient de mare. Noi trebuie să ucidem, și afirmăm că a ucide este un lucru bun.“

Mao

„Comunismul este conștiința vinovată mondială. Nici o altă ideologie, într-un interval de timp comparabil, nu a cucerit atât de multe țări, atât de multe minți și nu a distrus atâtea vieți omenești. Și tocmai omul se află în inima cărții mele. Nu inventez nimic în această istorie a comunismului, nu există dialoguri fabricate, toate situațiile despre care vorbesc sunt atestate, în general sunt cunoscute, nu sunt eu cel dintâi care le descoperă. Meritul meu, singurul pe care îl am în raport cu această narațiune, este acela de a fi adus laolaltă sute de elemente dispartate, pentru a vedea lucrurile în ansamblu.

Am vrut să-l iau pe cititor de mână și să-l însoțesc de-a lungul istoriei dramatice a comunismului. Sper că am reușit; în această carte există carne și viață.“

Thierry Wolton

„O întreprindere extraordinară. Thierry Wolton sfășie vâlul care încă acoperă crimele regimului comunist și sfidează imperatiivele care-au împiedicat condamnarea lui chiar din timpul celui de-al Doilea Război Mondial.“

Alain Besançon

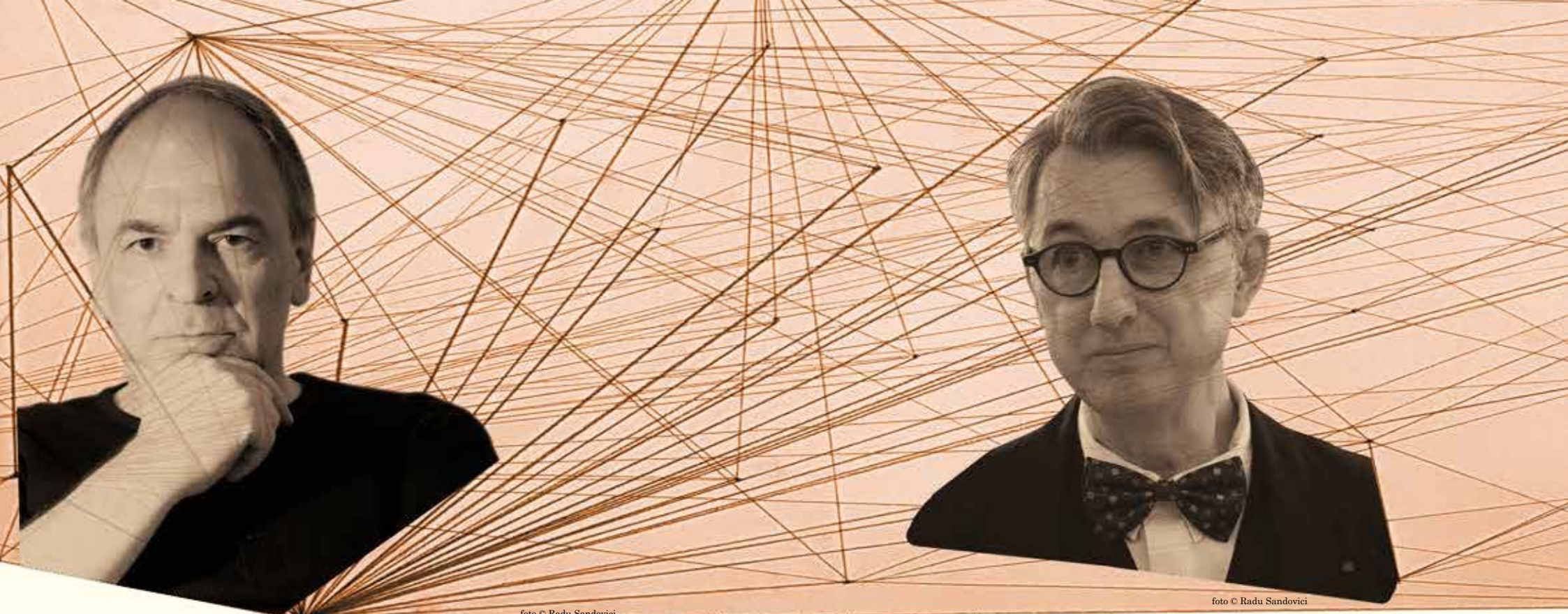
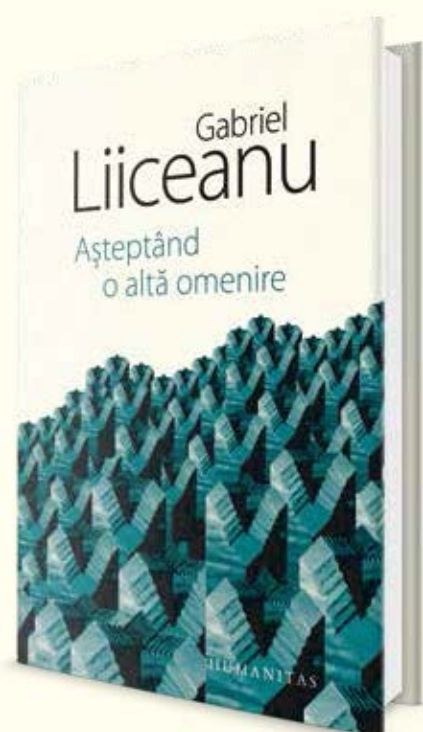

foto © Radu Sandovici

foto © Radu Sandovici

GABRIEL LIICEANU

Așteptând o altă omenire

„Suntem doar o verigă către «ceva mai bun și mai înalt»? Va ieși vreodată din noi, ca dintr-o uriașă crisalidă, «omul cu adevărat uman»? Sau poate că ar trebui să ne împăcăm cu gândul că nu vom arăta niciodată mai bine decât ne-a creat bunul Dumnezeu?

[...]

Așteptând sau nu ceva mai înalt decât noi, s-ar cuveni deocamdată să ne punem această întrebare: cum ar fi bine să trăim ca «buni muritori»? Căci este o datorie de onoare, dacă tot am fost dotați cu rațiune, să încercăm să înțelegem ce trăim, după cum e o dezonoare a speciei să fi primit rațiune și să murim fără să fi încercat. Paginile acestei cărți s-ar fi putut tot atât de bine intitula *Îndreptarul bunului muritor*.”

Gabriel Liiceanu

Gabriel Liiceanu
Așteptând o altă omenire
Ediție cartonată, 240 pp.

De ce încercările de îmbunătățire a speciei nu au dat roadele așteptate? Ce anume din noi a împiedicat acest lucru? Pe de o parte ne confruntăm mereu cu triada instinctelor noastre: frica, foamea și sexul. În fața lor, cel mai adesea, elanul moral amuțește. Pe de altă parte, natura n-a fost la fel de generoasă cu toți: ne izbim de dozarea în proporții imprevizibile ale componentelor noastre caracteriale.

Nu suntem „aur pur“, nu suntem un aluat făcut din simțul dreptății, admirație, îngăduință, fidelitate, căință, bunătate, devotament, milă, altruism, generozitate, empatie, nepărtinire. Suntem rapsodic așa. Cel mai adesea suntem amestecați. Așa cum putem fi de-a dreptul hidoși. Suntem egoiști, trufași, invidioși, nedrepti, doritori de a înjosi, ipocriți, cruzi, indiferenți, lacomi, lași, calculați, mincinoși, hapsâni, plini de ură, trădători, duplicitari, intriganți, agresivi și câte și mai câte. Ne facem unii altora viața un iad. Dar, până la urmă, la cine să ne uităm când judecăm specia umană? De ce nu

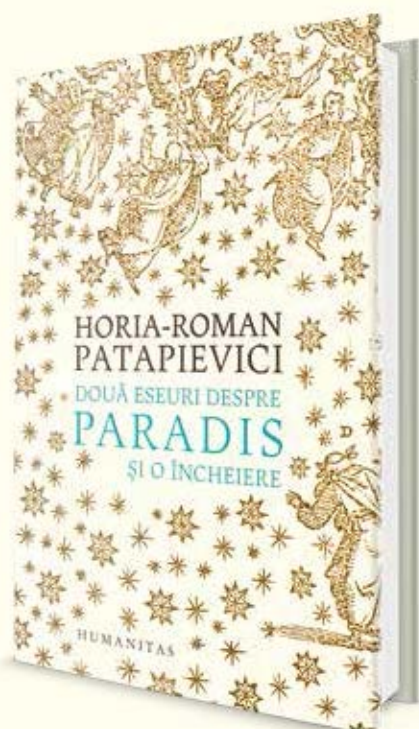
ne-am întoarce privirea mai degrabă spre cei care, prin existența lor, au justificat-o? La „oamenii buni și drepti“, mai întâi, la cei ce fac ca lumea „să țină“. Apoi la geniile care au făcut posibilă convergența noastră către splendoare. Care au creat magia muzicii sau complicitatea omenirii înăuntrul marilor ei mituri. Care au ridicat edificiile speranței. Care au trasat cadrele și formele ideale ale conviețuirii. Care, prin descoperiri și invenții, ne-au protejat viețile și ni le-au făcut mai ușoare. Cum i-am putea trece cu vederea, când facem inventarul omenirii, pe toți aceștia? Cine, până la urmă, trage mai greu la cântarul omenirii? (fragment)

De același autor

HORIA-ROMAN PATAPIEVICI

Două eseuri despre paradis și o încheiere

Horia-Roman Patapievici
Două eseuri despre paradis și o încheiere
Ediție cartonată, 136 pp., 35 lei

Mereu ignorată, mai totdeauna trecută cu vederea, devenită din acest motiv mai degrabă invizibilă – cu toată vizibilitatea ei, retrospectiv totuși atât de evidentă –, splendoarea a fost și este mereu conținutul vieților noastre. Aristotel spunea undeva că viața este forma supremă de inteligență. În moduri multiple, splendoarea ființei se manifestă prin faptul de a fi viu. În aceste condiții, de ce mi-a fost atât de ascuns paradisul? Ca să devii conștient de ceva, ai nevoie de un nume pentru a-l desemna. A-l numi înseamnă a-l identifica. Or, paradisul a încetat să mai aibă un nume în cultura europeană. Dizolvat în unele opere majore ale literaturii și înveșmântat glorios în altele, dându-le multora,

De același autor

„Deși toată viața m-am îndeletnicit cu încercarea de a înțelege lucrurile, și am căutat în toate, în mult mai mare măsură decât plăcerea mea, luciditatea fără rest, a mea și a culturii, foarte târziu am înțeles că tema vieții mele a fost dintotdeauna paradisul. Încă de când mă lăsasem fascinat de ideea posibilității de a-ți începe viața din nou, de astă dată perfect – iar asta s-a întâmplat când am descoperit, la șaptesprezece ani, *La vita nuova* a lui Dante –, eram deja în căutarea paradisului. L-am căutat, fără să știu că îl caut, în toate formele de frumos la care, de-a lungul vieții, mintea și inima m-au făcut sensibil, recunoscându-l, întotdeauna același, cald, emoționant, încărcat de nostalgie și de promisiuni, în marile pagini ale marilor literaturi, în ideile metafizice ale filozofiei, în ecuațiile fizicii matematice, în construcțiile teologiei, logicii formale sau muzicii, raportându-mă mereu, ca la un orient viu și la un nord polar deopotrivă, prin el, la splendorile poeziei.”

Horia-Roman Patapievici

mai mari ori mai mici, punctul de miră și subtextul explicativ, ilustrat prin unele programe iconografice faimoase și încifrat în destule noduri importante ale culturii europene, revendicat prin afirmări și demonstrat prin respingeri, proclamat de opere și infirmat de comentarii, prezent în detalii, dar ascuns de întreg, paradisul îmi pare a fi marele refulat al minții europene moderne.

(fragment)

IOANA PÂRVULESCU

Dialoguri secrete

Cu desene de Mihail Coșulețu

Ioana Pârvulescu
Dialoguri secrete: Cum se roagă scriitorii și personajele lor
Cu desene de Mihail Coșulețu
328 pp., 43 lei

„Literatura este locul în care intimitatea se dezvăluie. În această carte, cortina se ridică de pe cuvintele spuse în mare taină: scriitorii se roagă (în pagini de jurnal) și personajele lor se roagă (în ficțiune). Adu-nate laolaltă, cuvintele cele mai sincere și mai puternice li se transformă într-un teribil spectacol al omenescului, în momente pline de dramatism.

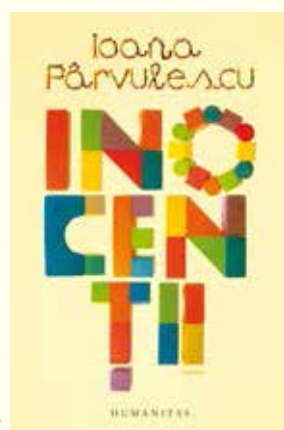
Am ales 37 de autori din marea bibliotecă a lumii, de la Homer și Platon până la Ionesco, Cioran, N. Steinhardt și Mircea Cărtărescu și am încercat să-i citesc ca și cum aș face-o pentru prima dată. Bănuiala mi s-a confirmat: m-au recucerit prin actualitate și prin câteva detalii care – mi s-a părut – schimbă totul. Punctul de pornire este întotdeauna o rugăciune din cărțile lor, iar comentariul liber prin care m-am legat de acestea trece firesc de la literatură la viață.

Deși rugăciunea este un moment liric sau dramatic, cartea a ieșit preponderent epică. Adevărul este că îmi place să povestesc. Fie și cărțile din bibliotecă, fie și viețile bieților oameni, viețile eroicilor oameni care le-au scris. Precum și, iată, dialogurile lor secrete.“

Ioana Pârvulescu

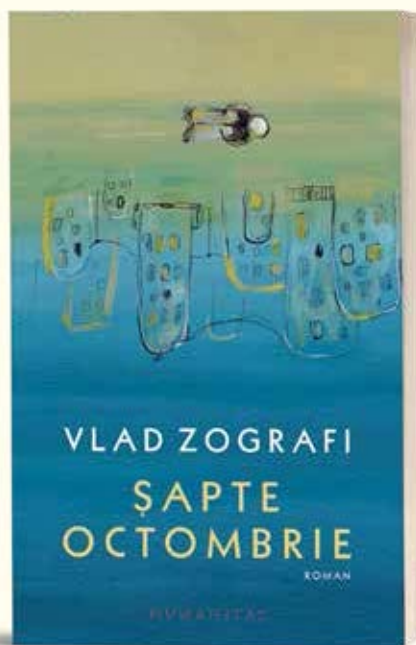

De aceeași autoare

VLAD ZOGRAFI

Șapte octombrie

Vlad Zografi
Șapte octombrie
376 pp., 39 lei

Un roman încărcat de erotism și observații sarcastice, cu aventuri care țin de lumea literară și de lumea subteranei interlope. Dar mai presus de toate un tandru roman de dragoste.

„Ce mă interesează, de fapt? Ce caut? Un singur lucru: fragilitatea.“

„Minciuna e mai sexy decât adevărul, tu știi foarte bine, ești scriitor.“

„M-am născut fără certificat de garanție și fără mod de întrebuințare.“

„Nu putem judeca trecutul, s-a depus prea adânc în noi, ca un sediment dur, o piatră la rinichi, uneori doare, alteori nici n-o simți, de evacuat nu poți s-o evacuezi, orice ai face.“

Zaharia a tăcut. Rămăseserăm numai noi doi la Porcăria, ceilalți o șterseseră de mult, nici la mesele din jur nu se mai vedeau clienți, doar Clorofila ne privea sictirită și stătea cu mâinile înfipite în șoldurile enorme înconjurate de o fustă scurtă, cu șuncile dezvelite. Asta m-a făcut să mă gândesc la un poem închinat celulei, omagiu adus faldurilor de piele, ceva foarte grațios, după gustul meu. Netezimea aceea cauciucată a epidermei, netezimea de păpușă gonflabilă, mi se pare complet inexpressivă și-mi trezește bănuiala că s-a infiltrat siliconul. Mă rog, nu toate se siliconează, însă n-are a face, artificiale sunt și femeile naturale dacă nu simți mirosul cârnii ușor fezandate, adevărul suprem că suntem ființe muritoare. Mai era și bila dură din creierul meu, mă rănea imprevizibil, o înveleam în vată, dar de unde să secrete mintea mea atâta vată? Vata e un produs

de lux, numai că și eu eram un produs de lux, după câte am apucat să-mi dau seama într-o viață de om. Bila îmi urla în toți neuronii ceva despre un țesut moale, cu elasticitate perversă, acoperind un trup foarte mic, un metru cincizeci, poate chiar mai puțin. Îmi ajungea până la stern? Până la buric? Am lăsat bila să-și facă damblaua, am acoperit-o apoi stângaci cu câteva imagini ale atrocităților curente, am băut vinul rămas în pahar și eram gata să scriu pe un șervețel de hârtie poemul celulei, când am observat privirea Clorofilei. Încă un poem îngropat. Șervețelul zăcea motolit lângă pahar.

(fragment)

De același autor

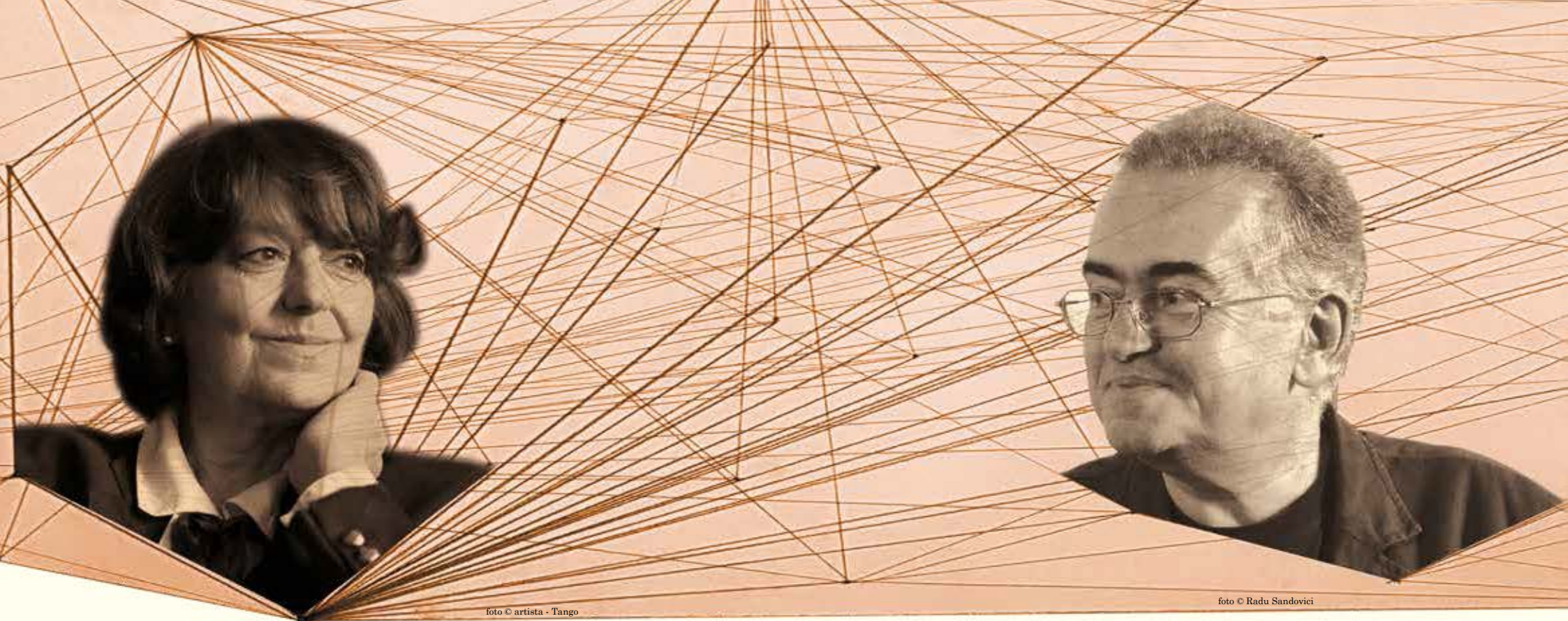

foto © artista - Tango

foto © Radu Sandovici

ANA BLANDIANA

Variațiuni pe o temă dată

Ana Blandiana
Variațiuni pe o temă dată
132 pp., 27 lei

„Un poem de dragoste despre nedespărțirea prin moarte. Cea mai metafizică dintre cărțile mele.“

Ana Blandiana

Țin minte că m-am întrebat o dată

Țin minte că m-am întrebat o dată
Dacă noi avem doi îngeri păzitori,
Pentru că, fiind mereu împreună,
Ar fi fost o risipă.
Unul singur ne-ar fi fost de ajuns.
Nu-mi trecuse prin minte
Că am putea să ne despărțim
Și-atunci îngerul
Să fie obligat să opteze
Sau poate unul dintre noi să renunțe.
Spune drept,
Nu-ți pare rău că mi l-ai lăsat
Numai mie?

DAN C. MIHĂILESCU

Plăceri vinovate și datorii împlinite 12 confesiuni (o antologie)

Dan C. Mihăilescu
*Plăceri vinovate și datorii împlinite:
12 confesiuni (o antologie)*
216 pp.

„Dumnezeu mi-e martor pentru cât de mult îmi doresc să vă devină simpatic, în cele din urmă, personajul încheiat de textele cuprinse în această carte!

Recitind amintirile adunate aici, am înțeles cât de mult m-am amăgit cu înțeleptirea, mai precis cu asumarea stoicismului împletit cu învățăturile din Paterice, Filocalie și biblioteca moralismului asiat-european. În fond, Andrei Pleșu are dreptate: e ușor să faci apologia îmbătrânirii, în linia Noica–Paleologu, atunci când nu te doare nimic. Mi-a fost dat să înțeleg întristător și de fapt inutil de târziu verdictul lui Aristotel cum că fericirea nu constă în prezența plăcerii, ci în absența suferinței. “

Dan C. Mihăilescu

Marius Chivu

Vântureasa de plastic

„Până la urmă, ce este Vântureasa lui Marius Chivu altceva decât poezie de dragoste? Mulți au văzut în carte numai ce se vede imediat, accidentul cerebral teribil, tuburile de perfuzie, chingile, trepanarea și copcile, agonia lângă patul bolnavei, afazia, bâiguielile, spitalul, capela cu lumânările, mizeria corpului paralizat. Pentru mine e limpede că «subiectul» atroce, neobișnuit, impresionant în sine al volumului n-a fost decât elementul său declanșator și cutia sa de rezonanță.

Cartea este, de fapt, o mărturie despre dragostea fără limite, sau dincolo de limite, a unui bărbat tânăr pentru o femeie numită Lidia, care se-ntâmplă să fie mama lui. Putem da la o parte toată recuzita spitalului și-a suferinței: dragostea rămâne. Căci, dincolo de atrocitate, avem în *Vântureasa* scene de tandrețe, joacă, râsete nebune, cuvinte șoptite-mpreună, amintiri distruse și recompuse prin puterea legăturii (la propriu ombilicale) dintre două ființe

care se iubesc și care-și inversează, peste decenii, rolurile, mama devenind fetița fiului ei.

Frazarea în sine e una dintre marile calități ale cărții. Nu mi s-a întâmplat prea des să citesc o carte de versuri atât de reținută, de sobră, de pură în formulări. Impresia de autentic, de emoție vie, dar stoică, e imediată și copleșitoare. Doar din loc în loc câteva poeme sparg printr-o imagerie surrealistă sau expresionistă această scriitură simplă, meditativă, care se extinde asupra întregii vieți a personajului care vorbește. Confruntată cu urgența nenorocirii, viața explodează în mii de țândări și-n cele din urmă în cenușiu și insignifiantă. Lidia este urgența, iar revelația cărții este că ea a fost urgența dintotdeauna, din primele clipe ale mamei și fiului împreună. Vântureasa este una dintre cele mai memorabile cărți din noua poezie românească. O poezie a sincerității, a emoției și a libertății interioare fără compromisuri.“ – **Mircea Cărtărescu**

Marius Chivu
Vântureasa de plastic
Ediție revăzută și adăugită
Ilustrații de Dan Stanciu
120 pp., 25 lei

TEXTE CIVICE

România, te iubesc!

Paula Herlo, Rareș Năstase, Alex Dima, Cosmin Savu, Paul Angelescu
România, te iubesc!
Cuvânt înainte de Cristian Leonte
378 pp., 49,9 lei

România, te iubesc! a fost o idee care a crescut natural în redacția Știrilor PRO TV. Un format de reportaje, anchete și investigații de calitate mereu mai bună, cu standarde mereu mai mari. 2018 este un nou capitol în istoria emisiunii. „Cum să facem scris din imagine?” Aveam cu toții în minte imagini superbe sau dezolante, fragmente de interviuri în care participanții puteau fi premiați pentru jocul artistic, scene dense și rapide în care totul era în mișcare. Cum să le descrii, ca să rămână la fel de valoroase ca la televizor? Forma fizică, firească în care se așază faptele și imaginile înainte de a deveni un reportaj finit este totuși scrisul. Materialele „au trecut sticla”, după cum ne arată reacțiile publicului care ne urmărește. Suntem acum pe un teritoriu nou, curioși dacă universul creat de personalitățile corespondenților prinde viață încă o dată, în mintea cititorului de data aceasta.

**ROMÂNIA
TE IUBESC**
PRO-TV

Mircea Vasilescu

Cultura română pe înțelesul patrioților

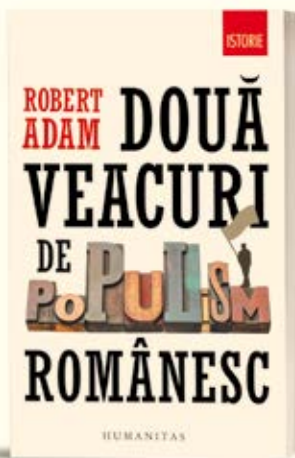
Mircea Vasilescu
Cultura română pe înțelesul patrioților
264 pp.

„Citind foarte multe gazete din ultimii aproape 30 de ani (în special articolele scrise de intelectuali), mi s-a părut că detectez un soi de «mare dezordine culturală»: se scrie și se vorbește mult despre «cultura română», dar adesea discuțiile nu se leagă, polemicile se pierd în reacții emoționale, iar diversitatea accepțiilor termenului «cultură» complică și mai mult lucrurile. Presa culturală nu are impact dincolo de cititorii cultivați și interesați, iar presa cea de toate zilele, rețelele sociale și site-urile sunt un factor de amplificare a acestei «dezordini». Peste care plutește discursul patriotic, sentimental, emoțional despre «cultura națională», «valorile noastre perene», «contribuția culturii noastre la patrimoniul universal» și alte asemenea formule utilizate până au devenit clișee, poncife, vorbe goale. Nu am pretenția să «fac ordine». Nu-mi propun să dau soluții. Încerc doar să pun întrebări și să provoc reflecții. O bună parte dintre zgomotele și scandalurile tranziției ar fi fost mai bine temperate dacă pe deasupra societății românești ar fi plutit mai mult înțelesul reflecției decât demonul de a afirma «tăria opiniilor».”

Mircea Vasilescu

Robert Adam

Două veacuri de populism românesc

Robert Adam
Două veacuri de populism românesc
296 pp.

„Cartea de față este prima analiză a populismului care pornește de la Tudor Vladimirescu și urmărește – cu mijloacele științei politice – evoluția politicii moderne de la noi. Construcția metodologică e riguroasă, iar scriitura – alertă. Citindu-l pe Robert Adam, îți dai seama că populismul românesc e o maladie care nu trece niciodată.”

Cristian Preda

„Robert Adam ne oferă o carte impresionantă ca rigoare academică și de o urgentă actualitate. Navigând cu săgacitate și erudiție prin apele mereu tulburi ale populismelor de ieri și de azi, autorul demistifică narațiunile autoglorificatoare ale profeților naționaliști. Calmul analitic este dublat de o pasiune morală. O pasiune care pariază pe valorile societății deschise și care știe cine sunt inamicii acesteia.”

Vladimir Tismăneanu

Cătălin Augustin Stoica

România continuă Schimbare și continuitate în comunism și postcomunism

Cătălin Augustin Stoica
România continuă: Schimbare și continuitate în comunism și postcomunism
280 pp.

„O excelentă carte de sociologie, dar și un thriller politic, așa aș defini captivantul și atât de urgentul demers al lui Cătălin Augustin Stoica. Aflăm din lucrarea sa cum s-au constituit centrele de putere economică din România postcomunistă, continuitățile, persistente, frustrante, chiar exasperante, cu vechea profitocrație. Viziunea care ni se propune este una capabilă să explice, coerent și pătrunzător, atâtea dintre adeseori bizarele cotituri și amănuntele răsuciri care au marcat trei decenii de postcomunism românesc.”

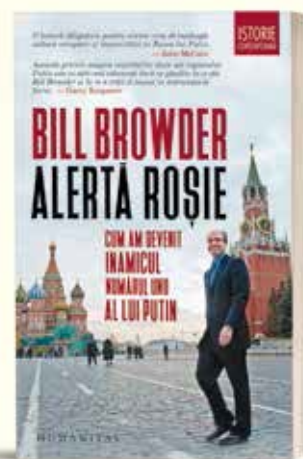
Vladimir Tismăneanu

ISTORIE

Bill Browder

Alertă roșie

Cum am devenit inamicul numărul unu al lui Putin

Bill Browder
Alertă roșie: Cum am devenit inamicul numărul unu al lui Putin
Traducere din engleză de Dana Georgescu
424 pp.

La sfârșitul anilor 1990, Bill Browder e cel mai mare investitor de portofoliu în Rusia. În paralel, pornește o campanie împotriva mării corupții și a oligarhilor. Inițial folosită de Putin pentru a-și consolida puterea, campania îl aduce pe inițiator în conflict cu Kremlinul. Izgonit din Rusia, Browder este condamnat în lipsă la închisoare pentru o pretinsă evaziune fiscală. În 2008, Serghei Magnițki, unul dintre avocații săi, descoperă o vastă rețea de corupție la cel mai înalt nivel, care dovedește caracterul de întreprindere criminală al statului rus; este arestat, torturat și ucis în închisoare. Promovat de Bill Browder, așa-numitul Magnitsky Act, adoptat de Congresul SUA în 2012 și extins în 2016, îi sancționează pe oficialii ruși implicați în dosar și fixează cadrul măsurilor împotriva celor care încalcă drepturile omului. Fapt grăitor, dorința ca autoritățile ruse „să-l audieze“ pe Browder este exprimată de Putin la întâlnirea cu Donald Trump din iulie 2018. *Alertă roșie*, exactă ca un rechizitoriu și palpitantă ca un roman polițist, este o mărturie esențială pentru epoca noastră.

„O lectură obligatorie pentru oricine vrea să înțeleagă cultura corupției și impunității în Rusia lui Putin.“
John McCain

„Această privire asupra realităților dure ale regimului Putin este cu atât mai relevantă dacă ne gândim la ce știe Bill Browder și la ce a trăit el însuși în măruntaiele fiarei.“ – **Garry Kasparov**

Paltin Nottara

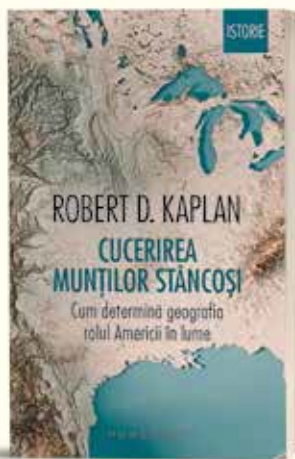
Notaras, istoria unei vechi familii levantine

Familia Notaras – șefi militari, aristocrați și oameni de afaceri, înalți demnitari – a influențat relațiile dintre Bizanț, Italia și otomani în ultimele secole de existență a Imperiului Bizantin. După căderea Constantinopolului, Anna Notaras contribuie la consolidarea comunității exilaților greci din Italia, care vor participa cu succes la efervescența culturală a Renașterii italiene. Gherasimos, sfântul patron al insulei Kefalonia, patriarhii Dositheos și Hrisanthos Notaras au fost stâlpi ai Bisericii ortodoxe. Urmașii lor au participat la frământările politice ale secolelor al

Robert D. Kaplan

Cucerirea Munților Stâncoși

Cum determină geografia rolul Americii în lume

Robert D. Kaplan
Cucerirea Munților Stâncoși: Cum determină geografia rolul Americii în lume
Traducere din engleză de Dan Horațiu Popescu
218 pp., 32 lei

„*Cucerirea Munților Stâncoși* este o strălucită rememorare a impactului pe care geografia Americii îl are asupra strategiei sale. Cea mai recentă contribuție a lui Robert D. Kaplan este o întregire esențială adusă de autor operei sale dedicate geostrategiei, o carte care trebuie neapărat citită.“

Henry A. Kissinger

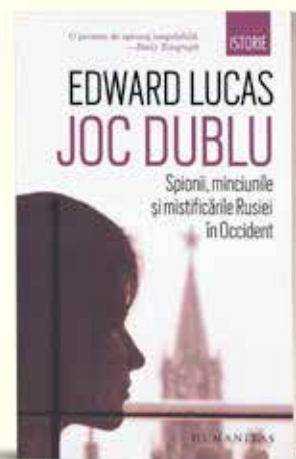
Pe urmele unei călătorii de-a curmezișul Americii făcute în copilărie împreună cu familia, Robert D. Kaplan străbate, la volanul unui automobil, imensa întindere a Statelor Unite, căutând amprenta lăsată de geografie asupra destinului ei de mare putere. O geografie împletită cu istoria celor ce-au clădit națiunea americană: de la pionierii care s-au aventurat spre vestul continentului în secolul al XIX-lea până la importanți președinți ai SUA, precum James Buchanan, Abraham Lincoln sau Theodore Roosevelt. Acțiunile lor au contribuit la transformarea mentalității de cuceritori ai vastelor spații într-o adevărată cultură a frontierei, caracterizată printr-un generos spirit comunitar și un nesmintit pragmatism – trăsături chemate să răspundă și astăzi provocărilor unei lumi globalizate, în care focarele de conflict sunt din ce în ce mai numeroase și mai greu de stăpânit.

„La fel ca Tocqueville și Kerouac, Kaplan ne prezintă America într-un fel cu totul nou.“
John Lewis Gaddis, Universitatea Yale

Edward Lucas

Joc dublu

Spionii, minciunile și mistificările Rusiei în Occident

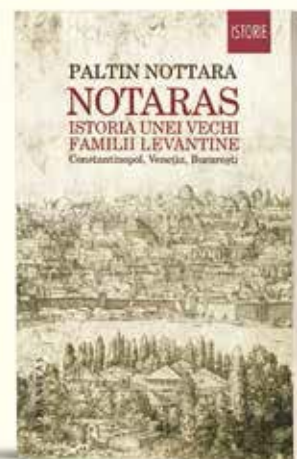
Edward Lucas
Joc dublu: Spionii, minciunile și mistificările Rusiei în Occident
Traducere din engleză de Adina Avramescu
392 pp.

„Oameni din Estonia, Lituania, Letonia, Europa Centrală, România, Georgia, Ucraina și din alte părți ne-au avertizat cu privire la prăbușirea democrației în Rusia, fraudele electorale, reînvierea vechiului KGB și apariția cleptocrației. Ne-au atras atenția că Rusia nu renunțase la atitudinea sa imperialistă arogantă față de fostele națiuni captive din estul Europei. Ne-au vorbit despre cocktailul toxic al Rusiei, făcut din bani, propagandă și violență, și despre faptul că rușii se foloseau de spionaj pentru a găsi ținte și a le exploata slăbiciunile. Ne-au avertizat că, deși Rusia era încă slabă din punct de vedere economic, vremurile aveau să se schimbe și că problemele se întrezăreau deja – nu numai pentru ei, ci și pentru noi. Noi, cei din Occident, am ignorat acele avertismente. I-am tratat cu un aer de superioritate și i-am denigrat pe cei care le-au lansat. Acum, avertismentele s-au confirmat.“

Edward Lucas

„Putin și prietenii lui sunt gangsteri pe o scară care-i face pe Al Capone și Don Corleone să pară niște amatori... Lucas are dreptate să critice aspru nebunia noastră de a-i trata cu atâta ușurință.“

Times

Paltin Nottara
Notaras, istoria unei vechi familii levantine: Constantinopol, Veneția, București
420 pp.

Paltin Nottara

Costin Petrescu Însemnările unui pictor refugiat La Iași, în timpul războiului (1916-1917)

Costin Petrescu
Însemnările unui pictor refugiat: La Iași, în timpul războiului (1916-1917)
Ediție îngrijită, studiu introductiv, cronologie și note de Virginia Barbu
144 pp.

„Însemnările lui Costin Petrescu, excelent portretist, inovator al frescei românești interbelice, constituie o mărturie importantă din timpul primei conflagrații mondiale, un document tragic, dar totodată plin de spirit și de farmec, remarcabil prin acuratețea percepțiilor și a informațiilor înregistrate. Ele reflectă exercițiul atent al vizualității și practica variatelor meșteșuguri stăpânite de autor, precum și convingerea sa morală că «faptele trebuiesc bine amintite, ca nu cumva să se uite vreodată». Peste un timp care s-a rotunjit, ni se oferă astăzi, în anul în care celebrăm Centenarul Marii Uniri, prilejul aceluia «mai târziu, târziu de tot» pe care pictorul Costin Petrescu îl anticipa pentru momentul în care vor ieși la lumină însemnările sale din vremea pribegiei.”

Virginia Barbu

„Prin podurile caselor se grămădeau nenorociți fugari fără adăpost, se înghesuiau unul într-altul, luptând cu foamea și gerul cumplit până ce moartea se îndura să le

curme suferințele lor. Prin gura podului se scotea cu anevoință stărvul înghețat și țeapăn al nefericitului refugiat. Și se duceau... unul după altul. S-au văzut căruțe supraîncărcate de soldați degerați, aruncați unul peste altul ca niște bușteni de lemne. În lada cu gunoi din str. Păcurari colț cu str. Carol s-a găsit vârat în gunoi cadavru unui colonel rus asasinat de-ai lui și căru-

ia-i luaseră doar încălțăminte din picioare. Se știe cine și cum l-a asasinat, dar îndrăzneală nimeni n-a avut să-i urmărească de când sovietele soldățești terorizează pe șefii lor. Și câte de astea... Dezgustul te coprinde și parcă nu se cade nici măcar să-ți mai treci vremea analizând faptele sălbătice ale acestor brute ce nu știu decât să mănânce și să ucidă.”

Costin Petrescu

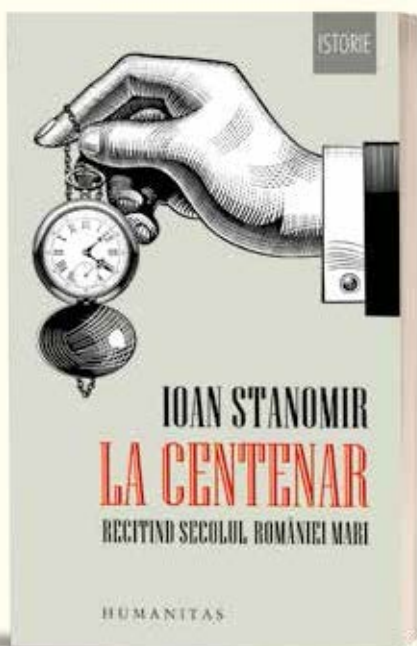

Poziții de luptă pe frontul de la Mărășești

Un colț din atelierul pictorului, Iași, 1917

Ioan Stanomir La Centenar Recitind secolul României Mari

Ioan Stanomir
La Centenar: Recitind secolul României Mari
208 pp., 29 lei

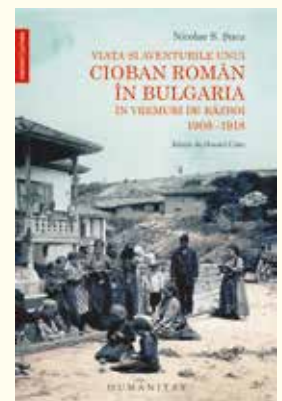
„Comemorarea Centenarului poate fi mai mult decât sărbătoririle oficiale încărcate de fast ipocrit. Secolul care ne desparte de anul 1918 s-a dovedit tulbure, accidentat și tragic, iar demnitatea umană a fost, de cele mai multe ori, sacrificată pe altarul tiraniilor. Pentru cei de astăzi, trecutul este mai mult decât o realitate îndepărtată – este materia din care ne croim viitorul. De aici necesitatea lucidității patriotice ca alternativă la minciuna delirului naționalist și la lașitatea complice. Reîntemeierea patriotismului nu se poate imagina fără existența libertății. Drumul către România eliberată de povara despotismului este cel pe care îl indică, modest, și cartea de față.”

Ioan Stanomir

„«Luciditatea patriotică» e, cred, sintagma care se repetă cel mai frecvent în această recitare sintetică pe care Ioan Stanomir o face secolului României Mari. Începând cu Declarația de la Alba Iulia din 1918 și încheind cu rezistența anilor 2017, Ioan Stanomir construiește, cu junimistă pasiune a moderației, *id est* exact cu luciditatea patriotică pe care și-o asumă ca imperativ, o narațiune de o extraordinară claritate istorică și morală a României din ultimul secol, cu bunele și relele ei. E cea mai credibilă narațiune a României ca stat pe care o cunosc; iar dintre foarte puținii noștri intelectuali publici, Ioan Stanomir, prin calitățile lui superlative (deopotrivă academice și morale), era și chemat, și dator să o pună în operă.”

Radu Vancu

Alte apariții

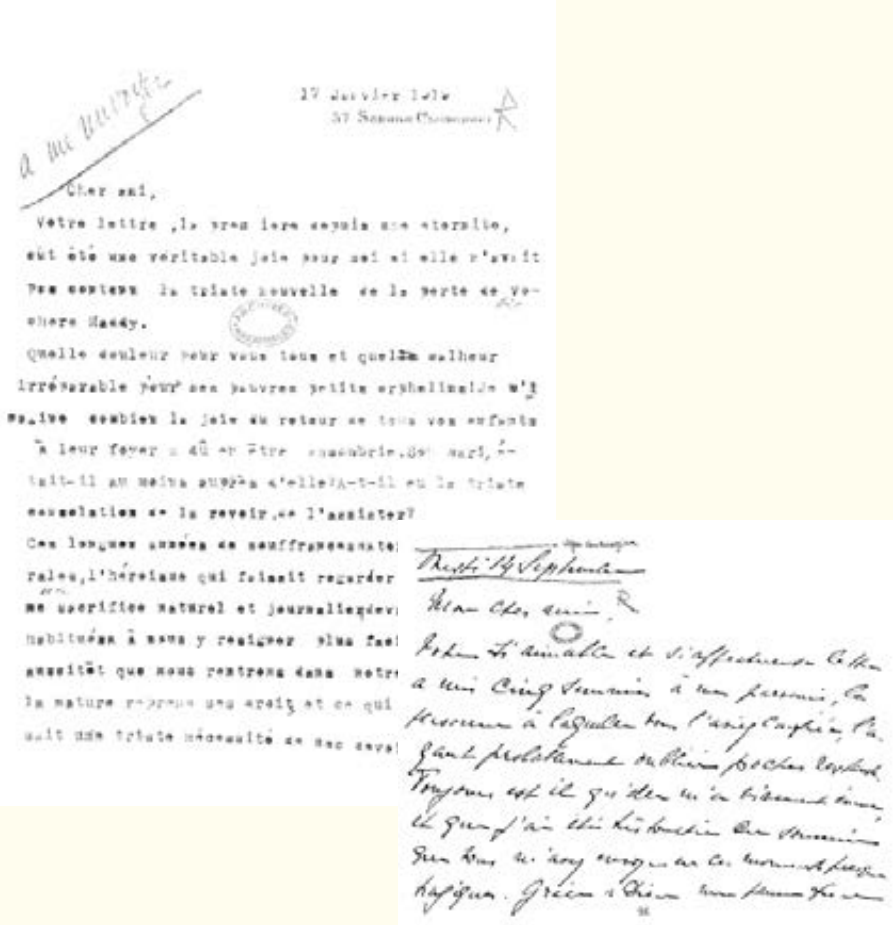
„Dragă domnule și prietene“
Scrisori către Arsène Henry, ministru al Franței la București (1897–1904)

„Dragă domnule și prietene“
Scrisori către Arsène Henry, ministru
al Franței la București (1897–1904),
de la Sabina Cantacuzino, Clara
Haskil, Maria Pillat, Anna Kretzulescu-
Lahovary, Maria Cantacuzino și Olga
Cantacuzino-Miclescu
Ediție îngrijită, traducere din franceză, studiu
introdactiv și note de Florin Țurcanu
208 pp., 29 lei

„Volumul de față reunește o corespondență inedită al cărei destinatar, Arsène Henry, ministrul Franței la București între anii 1897 și 1904, a numărat printre prietenii săi români membri ai mai multor familii de văză din prima jumătate a secolului trecut. Relațiile lor s-au prelungit mulți ani după încheierea misiunii diplomatului francez în capitala României și, așa cum o atestă corespondența publicată aici, personalitățile feminine ale vremii – Sabina Cantacuzino, Maria Pillat sau Anna Kretzulescu-Lahovary – au fost cele care au perpetuat și nuanțat o prietenie înfripată odată cu secolul XX și încheiată în 1931, la moartea lui Arsène Henry. Scrisorile primite de fostul ministru de la corespondentele sale dezvăluie o subtilă înlănțuire de gânduri și sentimente conturate pe fundalul marilor evenimente și transformări prin care au trecut România și Europa după Primul Război Mondial. Importante momente și personalități politice, figuri intelectuale și artistice, amintiri, dar și speranțele născute odată cu formarea României Mari se estompează treptat, în pas cu trecerea timpului. Numele Clarei Haskil, a cărei prezență artistică o caută spre sfârșitul vieții bătrânul diplomat pasionat de muzică, se alătură în această corespondență prietenelor fidele din elita românească.“

Florin Țurcanu

Iancu Bălăceanu
Memoriile unui pașoptist-model
Amintiri politice și diplomatice, 1848–1903

Traducere din franceză, introducere, note și comentarii de Georgeta Filitti

Iancu Bălăceanu (1828–1914), membru al uneia dintre marile familii muntene, a avut o viață plină de neprevăzut. La doar 20 de ani slujește Revoluția ca prefect de Muscel, apoi pleacă într-un exil aventuros. Între 1859 și 1901 s-a aflat în serviciul diplomatic al României, la Paris, Viena, Roma, Constantinopol, Londra. A jucat un rol determinant în aducerea lui Carol de Hohenzollern pe tronul tânărului principat. Fragmentul de mai jos face parte din relatarea anilor de după înfrângerea Revoluției de la 1848 și evocă figurile lui Nicolae Bălcescu și Ion Ghica.

Când revoluția a părut iminentă în Franța, Ion Ghica, alături de majoritatea compatrioților săi, s-a întors la București. Aici a jucat un rol atât de hotărâtor în pregătirea revoluției, încât întreaga partidă națională, cu Rosetti și Brătianu, i-a cerut să se ducă la Constantinopol pentru a explica Porții întâi spiritul mișcării ce era pe cale să se producă în România și mai ales interesul major pe care Turcia trebuia să-l aibă în sprijinirea ei prin toate mijloacele ce-i stăteau în putință. Revoluția de la 11 iunie l-a găsit astfel pe Ion Ghica la Constantinopol, unde câștigase deja încrederea lui Reșid pașa, marele-vizir liberal, ca și sprijinul energicului lord Redcliff, atotputernicul ambasador al Angliei, atât de influent, încât turcii îl supranumiseră „padișahul”. Rezultatul eforturilor lui Ion Ghica s-a putut judeca după instrucțiunile pe care Suleiman pașa le-a adus de la Constantinopol, atunci când Turcia a recunoscut necesitatea trecerii Dunării cu trupele sale spre a nu lăsa armata rusească să intre singură în Principate. Când, după moartea lui Reșid pașa, politica rusească a obținut câștig de cauză la Poartă, Ion Ghica a putut fi din nou util țării sale prin intermediul ambasadorului englez, căruia guvernul turcesc nu îndrăznea să-i refuze nimic. Ion Ghica se afla, se înțelege, la loc de frunte pe lista proscrișilor, cu toate că nu fusese în Țara Românească în timpul revoluției. În momentul sosirii noastre la Constantinopol, Ion Ghica era foarte preocupat de o idee pe care ne-a împărtășit-o mie și lui Bălcescu. Evenimentele evoluaseră în Austria de când fusesem expulzați din Transilvania și Rusia intervenise deja materialmente ocupând Sibiu cu divizia aflată sub comanda generalului Scariatin. (fragment)

Ileana, Princesă de România
Spitalul „Inima Reginei“

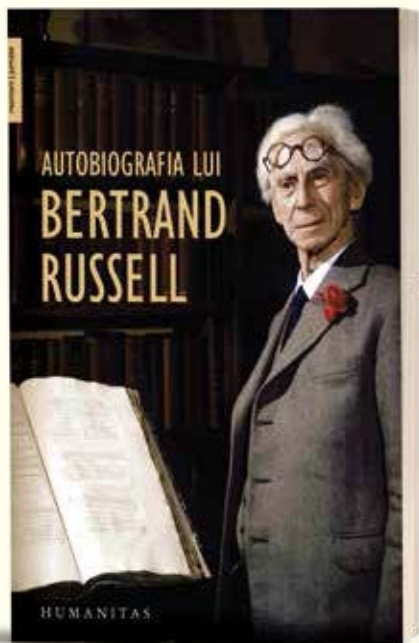
„Să poată dăruii vindecarea fusese și marea dorință a mamei mele. Lucrând în saloanele însorite și conducând mica mea echipă, mi-a venit în minte că acest spital, construit pe un teren care ea l-a iubit, pentru soldații pe care ea i-a privit cu mândrie și i-a numit «soldații ei» – ea, care în timpul Primului Război Mondial fusese numită mama văduvelor și a orfanilor, «mama răniților» – acest spital ar trebui să fie al ei. Am dorit întotdeauna să-i construiesc un monument la Bran. Mă gândisem să-i ridic o statuie de bronz într-o frumoasă grădină publică sau în curtea unei școli. Dar, ca un făcut, niciodată nu m-am gândit la un spital. Dintr-odată știam că aici, în fața mea, se afla lucrul pe care doream să-l realizez. Spitalul meu, desigur, trebuia dedicat memoriei sale! Dar nu am vrut să-i spun «Regina Maria»; erau și alte spitale ce purtau acest nume. Am decis ca spitalul meu să se numească Spitalul «Inima Reginei»“.

Ileana, Princesă de România

Ileana, Princesă de România
Spitalul „Inima Reginei“
Ediție îngrijită, traducere și studiu introdactiv
de Florin Sandu

Autobiografia lui Bertrand Russell

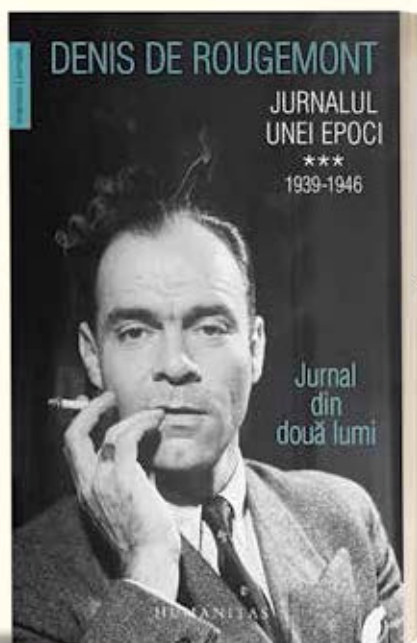
Bertrand Russell
Autobiografia lui Bertrand Russell
Traducere din engleză de Anca Bărbulescu
416 pp.

Bertrand Russell (1872–1970): filozof, logician, matematician, scriitor laureat al Premiului Nobel, inovator în domeniul educației, promotor al libertății sexuale, pacifist și susținător al drepturilor omului, membru al mării aristocrații britanice, căsătorit de patru ori... Dar mai ales, cum spune el însuși, un om stăpânit de trei pasiuni: „dorința de iubire, căutarea cunoașterii și mila de neîndurat față de suferința omenirii”. Toate aceste repere ale vieții lui Russell sunt prezente în ampla sa autobiografie, scrisă cu totală sinceritate și simplitate, încântătoare și plină de umor. Cititorii care s-au delectat cu *În căutarea fericirii* vor găsi în *Autobiografie* încă mai multe idei originale, sfaturi și modele de viață. În paginile de mai jos, Russell apare, alături de a doua lui soție, Dora, în ipostaza de părinte.

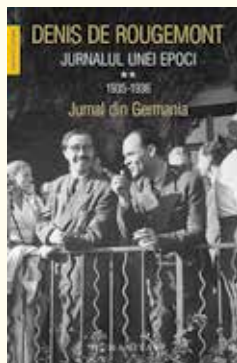
De același autor

Denis de Rougemont Jurnalul unei epoci vol. III 1939–1946

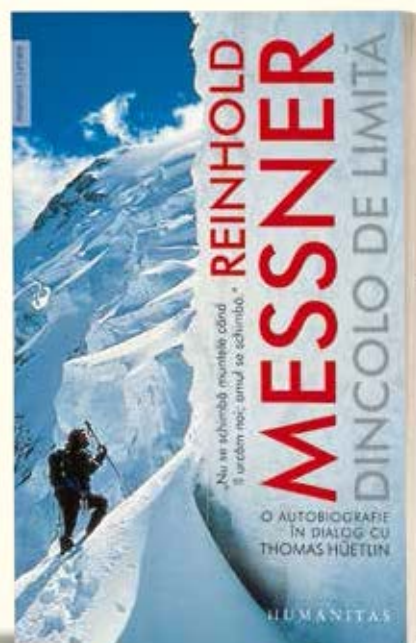

Denis de Rougemont
*Jurnalul unei epoci (1926–1946):
Vol. III: Jurnal din două lumi (1939–1946)*
Traducere din franceză de Emanoil Marcu și Vlad Russo
240 pp., 34 lei

În ultima parte a *Jurnalului unei epoci*, Denis de Rougemont este un adevărat „spectator angajat” al conflagrației mondiale. Observațiile sale, mereu pătrunzătoare, dezvăluie aceeași conștiință vie, aceeași verticalitate dovedită cu nenumărate prilejuri și aceeași dragoste neclintită pentru Europa, pentru proiectul de unificare a ei, căruia i se va dedica în anii postbelici.

Reinhold Messner Dincolo de limită O autobiografie în dialog cu Thomas Huetlin

Reinhold Messner
*Dincolo de limită:
O autobiografie în dialog cu Thomas Huetlin*
Traducere din germană de Eugen Popa
232 pp.

Reinhold Messner este primul alpinist care a urcat pe toți cei 14 optmiari, cu echipament minimal și fără mască de oxigen. A traversat pe jos Antarctica și Groenlanda, Tibetul și deșerturile Gobi și Taklamakan. A atins primul vârf montan la vârsta de 5 ani. Primul alpinist care a urcat singur pe Everest. În prima lui expediție pe un optmiar, Nanga Parbat, și-a pierdut fratele. I-au fost amputate 6 degete de la picioare ca urmare a degerăturilor. Este primul alpinist care a urcat cei mai înalți munți de pe toate cele 7 continente. Apare de 9 ori în Cartea Recordurilor.

„Obstacolele de care mă lovesc fac și ele parte din rețeta fericirii. Poți să te maturizezi lovindu-te de greutate și, totuși, să-ți trăiești viața așa cum vrei.”

Reinhold Messner

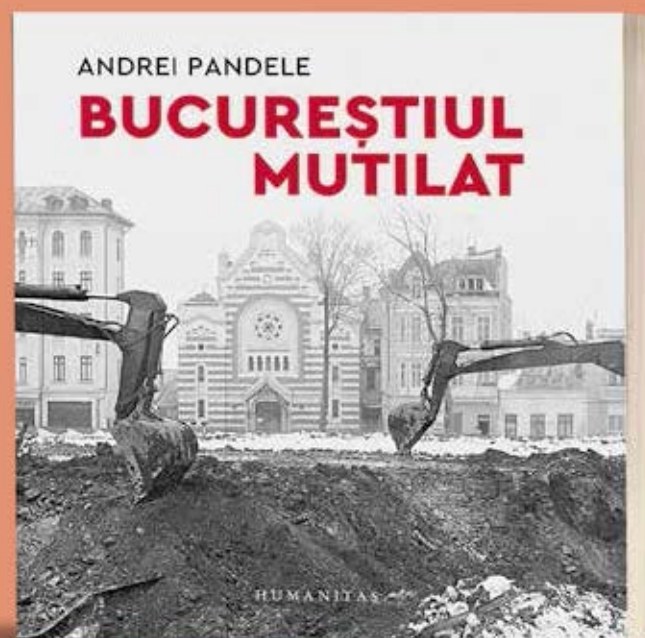
CARTE-DOCUMENT Andrei Pandeale Bucureștiul mutilat

„Poate că Andrei Pandeale a inventat aparatul fotografic ideal, acela care imprimă direct în memoria noastră ceea ce vedem, dar cu inima, sufletul și viziunea lui.”

Dinu Lazăr

„Fotografiile lui Andrei Pandeale sunt singurele fotografii-document făcute cu umor și interes, și singurele care rezistă unei probe a timpului.”

Cosmin Bumbuț

Andrei Pandeale
Bucureștiul mutilat
228 pp., 57 lei

LITERATURĂ

Ivan Stankov

Amintiri despre apă. Re minor

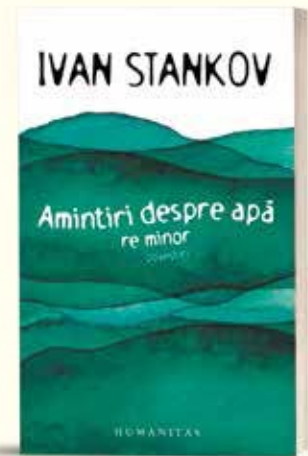
„Citiți-l pe Ivan Stankov! Nu vreau să mă bucur doar eu de descoperirea acestei cărți de o rară, evanescentă și nostalgică frumusețe, care ne aduce-n minte nouă, cititorilor români, când povestirile mitice, spiritualizate, ale lui Ștefan Bănulescu, când lumea prodigioasă a prozelor lui Dan Coman.

Satul de pe malul drept al Dunării, de unde încep și unde sfârșesc cele douăsprezece povestiri, e un Macondo bulgar străbătut de un fior bogomilic. Poveștile mai multor generații de pescari, marinari, muncitori aflați mereu pe drumuri, femeii și copii rămași acasă, emigranți în Argentina și Italia se încrucișează în scipirea constantă și fascinantă a apelor. Glasurile celor vii și-ale celor morți se-amestecă indiscernabil cu marele glas al Dunării, care nu străbate doar pământurile, ci trece literalmente prin trupul fiecărui personaj, despărțind malul său drept de cel stâng. Mi-e greu să-mi aduc aminte de altă scriere în care apa să aibă un glas

la fel de copleșitor: sicriile plutesc în gropi pline de apă și refuză să se scufunde, ploile și grindina sunt apocaliptice ca-n scenele de diluviu dantești, oamenii mor mereu în apă și prin apă, iar când Dunărea seacă până la fund ies în procesiuni și se amestecă iar printre cei vii. Vizionarismul cărții se umflă misterios din cel mai arid material: pietrele de râu sunt calde și cresc, femeile miros a pâine caldă, florile de mină evocă orașe îndepărtate. Detaliile sunt apropiate de ochii cititorului ca sub o lupă deformantă. Formulările, din loc în loc, au o grație memorabilă.

Scrisă cu sobrietatea din *Dubliners*, cartea lui Ivan Stankov dă impresia de soliditate narativă, în ciuda poeziei vădite pretutindeni. În totului tot, *Amintiri despre apă* e pentru mine una dintre cele mai plăcute surprize din ultima vreme.“

Mircea Cărtărescu

Ivan Stankov
Amintiri despre apă. Re minor
Traducere din bulgară de Mariana Manguilea Jatop
168 pp.

Ernst Jünger

Cartea ceasului de nisip

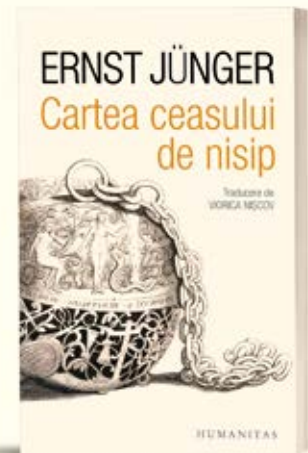
„Timpul nisiparniței trăiește în noi toți, nu doar în zilele copilăriei, în zilele petrecute în grădină, în zilele de vacanță, ci adânc în profunzimile ființei. El este altceva decât timpul ceasului mecanic, altceva și decât timpul solar. Poate merită osteneala de a-l înfățișa, la fel cum din deșeurile aflate în galerii aproape nebătute se obține un minereu rar. Poate va scânteia în cristale neobișnuite, poate va ascunde chiar o putere tămăduitoare sau ne va satisface doar simțul pentru curiozități.“

Ernst Jünger

„*Cartea ceasului de nisip* este un fermecător și erudit eseu despre istoria insolită a instrumentelor de măsurat timpul, totodată o meditație gravă asupra duratei și a înscrierii în durată a con-

științei umane. Actualitatea ei este cu deosebire azi percutantă. Căci, deși izvorâtă din încântarea produsă de născocirile ingeniosului *homo faber*, scrierea avertizează energic asupra tiraniei tehnicii moderne aflate pe punctul de a se sustrage controlului social. Ea pledează în chip eminent pentru o reîntoarcere, fie și episodică, la timpul regenerator al nisiparniței, timp uman, plin de măsură, departe de bombardamentul informațional frenetic care manipulează realul și obstaculează gândirea proprie, departe de tehnologiile supersofisticate în care tocmai concretețea viului dispare, departe de zgomotul absorbant al mașinărilor din orașe care bruiază nevoia organică de liniște și adâncire în sine.“

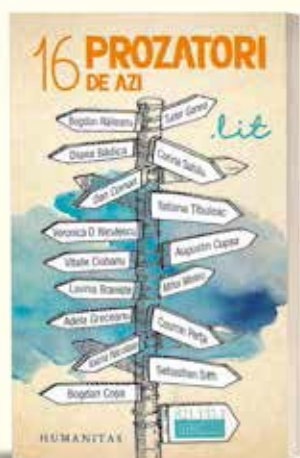
Viorica Nișcov

Ernst Jünger
Cartea ceasului de nisip
Traducere din germană de Viorica Nișcov
260 pp.

SCRIITORI ROMÂNI CONTEMPORANI

colecție coordonată de Andreea Răsuceanu

16 prozatori de azi.lit
Cu texte de Diana Bădica, Lavinia Braniște, Vitalie Ciobanu, Dan Coman, Bogdan Coșa, Augustin Cupșa, Tudor Ganea, Adela Greceanu, Mihai Mateiu, Ioana Nicolaie, Veronica D. Niculescu, Cosmin Perța, Bogdan Răileanu, Corina Sabău, Sebastian Sifft, Tatiana Țibuleac
Volum coordonat de Andreea Răsuceanu
248 pp.

16 prozatori de azi.lit

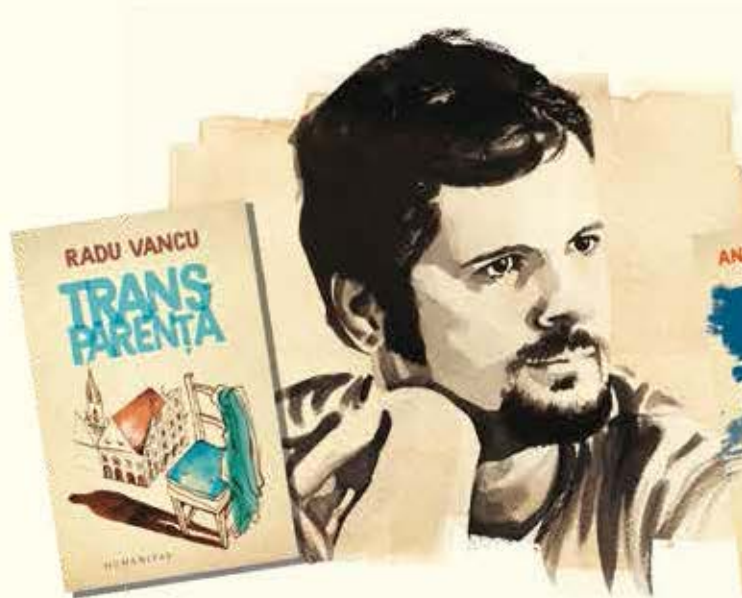
Cu texte de Diana Bădica, Lavinia Braniște, Vitalie Ciobanu, Dan Coman, Bogdan Coșa, Augustin Cupșa, Tudor Ganea, Adela Greceanu, Mihai Mateiu, Ioana Nicolaie, Veronica D. Niculescu, Cosmin Perța, Bogdan Răileanu, Corina Sabău, Sebastian Sifft, Tatiana Țibuleac

„Am gândit antologia de față ca pe una în care cititorul de astăzi să regăsească, în același loc, o serie din cei mai buni prozatori contemporani, să poată lua contact cu scrisul lor și să decidă dacă vrea să caute mai departe, romane, volume de proză scurtă ale lor. Am ales fie autori care au publicat recent cărți cu ecouri bune, din partea criticii, dar și a publicului, fie prozatori care au scris la un moment dat o carte valoroasă, s-au afirmat, apoi s-au retras din prim-planul vieții literare – pe aceștia i-am provocat să răscolească prin sertarele lor cu literatură și să scoată la iveală fragmente din textele la care lucrează. Câteva voci sunt deja

consacrate, confirmate prin apariția mai multor volume care au avut parte de o bună receptare în presa culturală, de premii și distincții. Alți autori sunt la început de drum, proaspăt debutați cu romane sau volume de povestiri, care au avut de asemenea parte de o bună primire. Textele lor sunt diferite și ca formulă, și ca tematică, și rezervă nu de puține ori adevărate surprize. Scopul a fost de a oferi un eșantion reprezentativ din proza care se scrie astăzi, cu principalele ei tendințe, o proză din ce în ce mai diversă și mai plină de provocări.“

Andreea Răsuceanu

Radu Vancu

Radu Vancu
Transparenta
440 pp., 45 lei

Andreea Răsuceanu

Andreea Răsuceanu
O formă de viață necunoscută
336 pp., 35 lei

Iulian Popa

Iulian Popa
Guadalajara
208 pp.

Ilustrație de Elena Strâmbeanu

Transparenta

Doi studenți la Litere, pasionați de poezie și de plimbări printr-un Sibiu mitic, trăiesc o poveste de dragoste care rescrie harta orașului lor. Măcinați de maladii stranii, el de o inexplicabilă decorporalizare, care îl face să devină transparent la orice emoție mai puternică, ea de o sensibilitate exacerbată, care are consecințe dintre cele mai dramatice, cei doi înaintează permanent pe granița subțire dintre normalitate și angoasă existențială dusă la extrem, alimentată cu alcool, discuții literare și dragoste fizică. Câteva toposuri exemplare apar pe această hartă a unui Sibiu magic, a cărui istorie în straturi se revelează de-a lungul cărții: apartamentul ticsit de cărți unde locuiesc cei doi, Graalajul, un misterios local supranumit și „subpământa“, catedralele și străzile labirintice ale orașului.

Ținuse minte de anul trecut că-mi place ouzo, îl beam nediluat, ca pe o vodcă mediteraneană, mă liniștea întotdeauna, sau poate era doar un placebo după ce citisem la Berryman chestia cu *ouzo was peaceful in the fearful nights*. La mine era liniștitor și ziua. Ne pusese în pahare și niște bețișoare care în partea de sus aveau înfipite în ele un soi de îngerași de hârtie creponată. Erau făcute de fiica lui special *für ein paar romantische Jünglings*, ne-a spus râzând într-o germană de fost recoltator de sparanghel în zona Steinhaldenfeld din Stuttgart. Am luat sticla de ouzo, paharele, îngerașii trași în țepă și cearșaful și ne-am năpustit spre plajă – Mega foarte grăbită, eu puțin în urma ei, ca să-i văd micul și adorabilul schiopătat al piciorului stâng, căpătat după catastrofă, când iliacul stâng îi fusese făcut zob – și pe care-l găseam atât de excitant. (*fragment*)

O formă de viață necunoscută

„*O formă de viață necunoscută* le aduce numeroșilor admiratori ai eseurilor Andreei Răsuceanu surpriza pe care am avut-o și eu, de a descoperi o prozatoare de forță, care construiește o narațiune plină de dramatism, cu fire desfășurate contrapunctic. Autoarea juxtapune poveștile a trei femei care n-au cum să se întâlnească, trăind în epoci diferite, dar care au în comun simțul trecerii și dorința de a opri curgerea neconținută a timpului, construind ceva – o biserică, o casă, o familie. A ales momente de criză – a țării cufundată în război (unul este chiar cel serbat de Centenar), a cuplului încercat de boală, a existenței ajunse la final, a despărțirii prin moarte. Prozatoare a prezentului, în aceeași măsură ca și evocatoare a trecutului, Andreea Răsuceanu știe să dea viață personajelor și lasă să se vadă, sub narațiunea plină de culoare, desenul subtil al destinelor, meditația profundă despre generații, viață și moarte. O carte frumoasă, în care plăcerea de a trăi e permanent însoțită de o discretă melancolie.“

Gabriela Adameșteanu

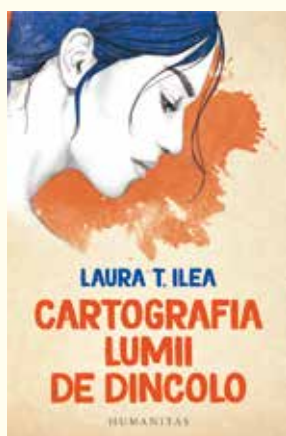
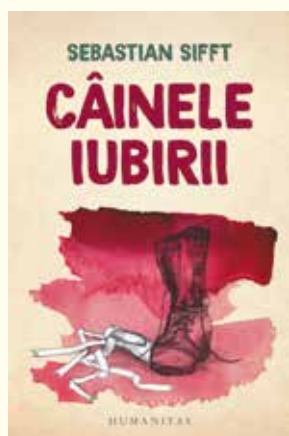
821.135.1

scriitori
români
contemporani

Povestirile lui Iulian Popa au un aer de straniețe și melancolie, indiferent că vorbesc despre criza din cuplu, singurătatea și debusolarea bătrâneții, despre lipsa de comunicare dintr-o lume alienată, uneori lipsită de speranță. Personajele lui traversează fantasmatic un spațiu bucureștean, în principal, a cărui imagine se recompune în jurul unor evenimente mărunte, trăite, din cauza unor sensibilități exacerbate, dramatic și cu consecințe majore. Proza din *Guadalajara* e una a observației infinitezimale, uneori preocupată de surprinderea celor mai fine articulații sufletești și morale, altele de capturarea unor tablouri pline de umor (mai degrabă întunecat), scrise alert, cu dialoguri vii, credibile.

„Bărbatul și femeia care discutau afaceri s-au oprit din conversație și l-au ținut cu privirea. Nu i-ar fi acuzat că-l priveau așa. În fond, cum să te uiți la un bărbat cu o cruce de lemn pe umăr, care avea încă pământ în locul în care fusese înfipț în mormânt? Horia le-a întors privirea, deși el îi văzuse întâi. Limbajul corpurilor celor doi nu dădeau impresia că ar fi fost un cuplu, dar nici Horia nu era cine știe ce expert la așa ceva. Adică o femeie care m-ar vrea nu s-ar uita la mine așa cum se uită ea la asta, și-a zis în timp ce trecuse de terasă. Simtea privirile lor în spate, urmărindu-l. Pesemne că se întrebau ce e cu individul care merge de unul singur prin centrul orașului cu o cruce după el. S-ar fi întors să le spună că numele de pe cruce e al lui și să rădă de ei, dar simțul umorului îi dispărea pe măsură ce se apropia de destinație.“

În aceeași colecție:

Lewis Dartnell

Cunoașterea

Cum poate fi reclădită civilizația după un cataclism

Dacă societatea noastră tehnologică s-ar prăbuși mâine, supraviețuitorii unui astfel de cataclism vor trebui cel mai probabil să învețe din nou cum să supraviețuiască și cum să reclădească o nouă civilizație. Cartea lui Lewis Dartnell poate fi considerată un adevărat ghid de supraviețuire pe care orice nouă societate postapocaliptică ar trebui să-l folosească. Astfel, prin descrierea fundamentelor tehnologiilor pe care le folosim astăzi, *Cunoașterea* ne arată, de exemplu, cum să construim un radio și cum să generăm electricitate, cum să producem medicamente și cum să extragem metale și mai ales cum să redescoperim lumea înconjurătoare învățând să ne orientăm după stele. Însă Dartnell nu ne oferă doar informații de bază în vederea reclădirii civilizației, ci descifrează și explică cea mai mare invenție a omului: *metoda științifică* – fabulosul mecanism ce ne permite să cunoaștem alcătuirea universului și a omului.

„O realizare extraordinară și o lectură grozavă chiar și în caz că civilizația nu

Lewis Dartnell
Cunoașterea: cum poate fi reclădită Civilizația după un cataclism
Traducere din engleză de Iulia Arsintescu
328 pp.

se prăbușește. Dar dacă se va prăbuși, această carte va deveni textul sacru al noii lumi, iar Dartnell va fi primul ei mare profet.“

The Times

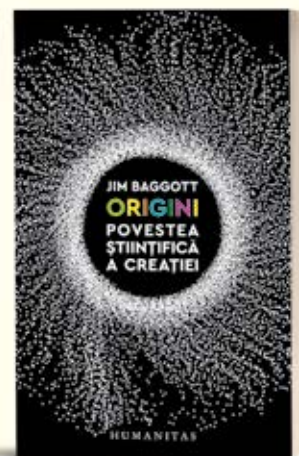
Jim Baggott

Origini

Povestea științifică a creației

foto © Jim Baggott

Jim Baggott
Origini: povestea științifică a creației
Traducere din engleză de Tudor Avram
472 pp.

„Care este natura lumii materiale? Cum funcționează ea? Ce e universul și cum s-a format? Ce e viața? De unde venim și cum am evoluat? Cum și de ce gândim? Ce înseamnă să fii om? Cum ajungem să cunoaștem? Aceste întrebări și multe altele care decurg logic din ele sunt marile întrebări ale existenței umane. Ele sunt întrebările pe care ni le-am pus de când am început să gândim rațional.“

Jim Baggott

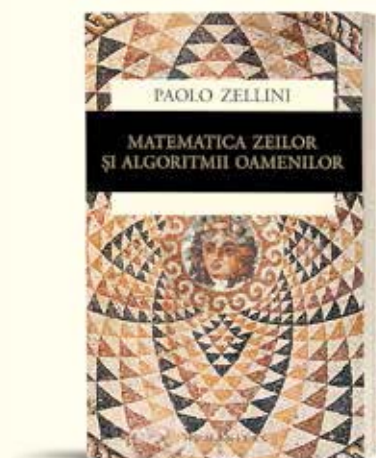
Paulo Zellini

Matematica zeilor

și algoritmii oamenilor

Sunt oare numerele o invenție a minții umane sau o descoperire prin care constatăm existența a ceva din lumea noastră? Altfel spus: ce fel de realitate putem atribui numerelor? Aceasta e problema pe care, cu erudiție și perspicacitate uimitoare, o abordează matematicianul italian Paolo Zellini, urmărind evoluția conceptului de număr de la începuturile legate de religie din Antichitatea indiană, babiloniană și greacă până la opera unor matematicieni moderni precum Cantor, Russell, von Neumann și Turing. Capacitatea numerelor de a crește, trăsătura lor dinamică într-un domeniu aparent static, observă Zellini, este cea care a condus la algoritmii din informatică și, în ultimă instanță, la dezvoltarea tehnicii actuale.

„Nu se poate nega că, încă de la primele sale apariții în civilizații îndepărtate, calculul își demonstrează afinitatea profundă cu practici și cunoștințe de natură diversă. Oricât de sărace ar fi izvoarele, suntem îndreptățiți să credem că matematica și filozofia, geometria și religia, calculul și

Paulo Zellini
Matematica zeilor și algoritmii oamenilor
Traducere din italiană de Liviu Ornea
192 pp.

metafizica descind dintr-o unică, măreață combinație reciprocă originară.“

Paulo Zellini

Richard Dawkins

Candelă de-o clipă-n întuneric

Viața mea în lumea științei

Candelă de-o clipă-n întuneric este continuarea firească și mult așteptată a bestsellerului *O curiozitate fără margini*, ce cuprinde prima parte a vieții unuia dintre cei mai buni autori contemporani de nonficțiune. De data aceasta, Richard Dawkins își reamintește plin de bună dispoziție și de spirit critic aproape o întreagă viață dedicată științei și descoperirii. Explorând efectele avute

asupra biologiei de publicarea *Genei egoiste*, descriind cu ironie și cu afecțiune lumea academică, cea editorială și cea audiovizuală și presărând paginile cu povești nostime despre oamenii importanți pe care i-a întâlnit, Dawkins ne înfățișează cu sinceritate evenimentele și ideile care l-au încurajat să-și plaseze o mare parte din eforturile intelectuale la intersecția culturii, religiei și științei.

„Peste un secol, istoricii vor trece în revistă acei oameni de știință din a doua jumătate a secolului XX care au influențat atât știința, cât și cultura umanității. Printre numele cuprinse în acea scurtă listă se va afla și cel al lui Richard Dawkins, un scriitor elocvent care este fără îndoială una dintre marile minți ale vremurilor noastre. *Candelă de-o clipă-n întuneric* le va oferi acestor istorici din viitor calea către măreție, care începe odată cu publicarea *Genei egoiste*, în 1976, și își atinge punctul culminant cu *Dumnezeu: o amăgire*, o carte al cărei impact îl mai simțim și astăzi.“

Michael Shermer

ESEU

Constantin Noica
Două introduceri
și o trecere spre
idealism

Constantin Noica
Două introduceri și o trecere spre idealism
Cu traducerea primei introduceri kantiene
a Criticii judecării
196 pp.

„În sistemul kantian stăruie o criză pentru că în dreptul puterii de judecată se înscrie un gol, pe care gândirea lui Kant nu va putea niciodată să-l închidă. De ce nu-l închide? Pentru că puterea de judecată n-are doctrină. Și de ce n-are doctrină? Pentru că nu atinge legea. Dar de ce nu atinge legea? Pentru că nu e îngrădită. Pentru întâia dată că întâlnește, sub o formă oricât de palidă, neîngrăditul, gândirea lui Kant își pierde echilibrul. Ea n-avea dimensiunile vieții spiritului, adică ale infinității. Le avea pe cele ale mărginirii. Și de aceea a fost posibilă filozofia și după Kant.“

Constantin Noica

Hannah Arendt
Viața spiritului

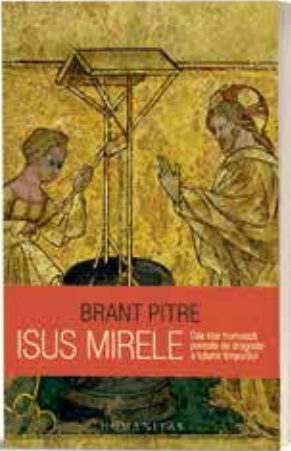

Hannah Arendt
Viața spiritului: O investigație
inovatoare despre cum gândim
Traducere din engleză de S.G. Drăgan
472 pp.

„Merită să ne oprim asupra felului în care interpretează Hannah Arendt, în cadrul prelegerilor Gifford din 1973, apariția contemplării la greci și rolul ei în configurarea gândirii oțioase. Cum de, într-un moment al istoriei, faptul de a contempla (*theoréin*) a putut deveni superior faptului de a face ceva (*práttein*)? Răspunsul Hannei Arendt e neașteptat: vechii greci și-au trăit în permanență condiția de muritori în concurență cu zeii. S-au «frecat» de nemurirea lor, au crezut, cu o vorbă a lui Platon (*Timaios*, 90c), că pot obține «nemurirea în cea mai deplină măsură pe care o îngăduie natura umană». Au tânjit, fie și sub forma unor surrogate, după *athanatizein*, după «faptul de a deveni nemuritor». Dar ce anume din natura divină putea fi imitat? Cum de putea fi găsit un punct de inserție al nemuririi în condiția unui muritor? Ce anume făceau în fond zeii, nemuritori fiind, care ar fi putut fi făcut și de oameni? Răspunsul Hannei Arendt merge în două direcții diferite: faima ca pomenire perpetuă; gândirea e capitalul nostru de nemurire.“

Gabriel Liiceanu

Brant Pitre
Isus Mirele

Brant Pitre
Isus Mirele: Cea mai frumoasă poveste
de dragoste a tuturor timpurilor
Traducere din engleză de Tatiana Niculescu
230 pp.

Care să fie cea mai frumoasă poveste de dragoste a tuturor timpurilor? Care să reziste tuturor încercărilor, trădărilor și părăsirilor? Cine este acest Dumnezeu care ia chipul Mirelui mistic? Despre ce nuntă e vorba? La ce petrecere își invită Isus prietenii? În sfârșit, cum se poate trăi o viață religioasă cu bucuria și dăruirea unui ospăț nupțial? Brant Pitre este un maestru al aventurilor spirituale în textele consacrate ale creștinismului și un neîntrecut arheolog al primului secol inaugurat de nașterea lui Cristos. Scrisă cu simplitatea înțelepciunii erudite, pe înțelesul oricui, această carte îl surprinde, îl încântă și îl pune pe gânduri pe orice cititor dornic să înțeleagă Scripturile.

În pregătire

EDIȚIE DE COLECȚIE

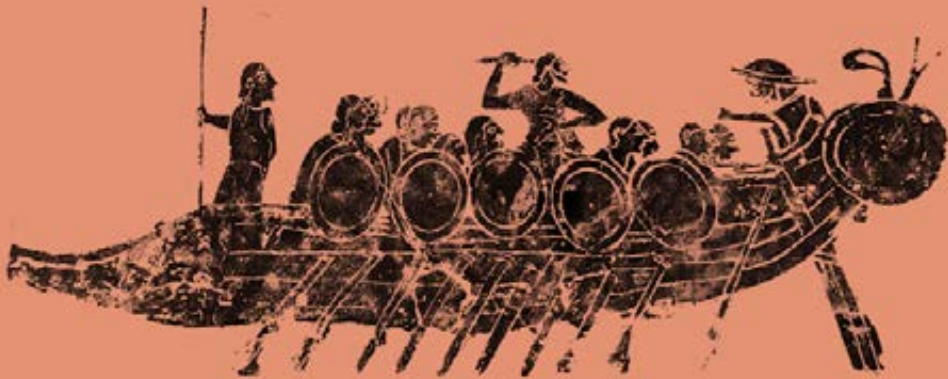
Herodot
Cele mai frumoase istorii

Istoriile lui Herodot sunt o întâlnire cu originile culturii noastre, cu geneza unor concepte ca polis, politică sau democrație. Putem contempla destinul exemplar al unui popor mic care, deși dezbinat, va înfrânge cel mai puternic imperiu, dar care, devenit bogat și puternic, va cunoaște dezastrul unui război fratricid. Cititorul

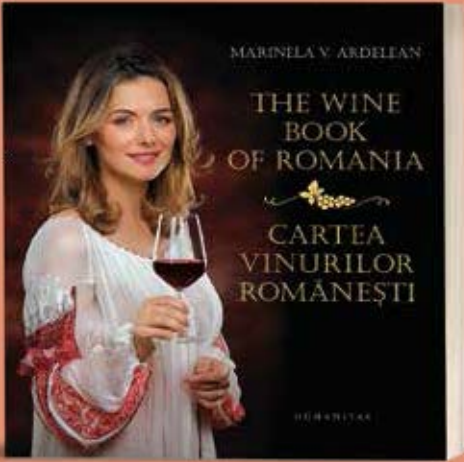
de azi va putea gusta exotismul Orientului, eternul mister al Egiptului și nemuritoarea poveste a războaielor cu persii în paginile care evocă pentru întâia oară epopeea celor trei sute de hopliți de la Termopile, aroganța regelui Xerxes sau curajul lui Temistocle la Salamina.

Herodot
Cele mai frumoase istorii
Traducere de Adelina Piatkowski și Felicia Vanț-Ștef
Selecția textelor, introducere, note și glosar de Alexandrina Lițu
Ilustrații de Mihail Coșulețu
552 pp.

CARTE-CADOU

Marinela V. Ardelean
The Wine Book of Romania/ Cartea vinurilor românești
384 pp., 150 lei

Marinela V. Ardelean

The Wine Book of Romania

Cartea vinurilor românești

„Nu pot decât să-i fiu recunoscător dnei Marinela V. Ardelean pentru efortul său, mereu reiterat, de a face cunoscut profilul românesc al oenologiei europene. Cititorul, localnic sau străin, află tot ce nu știa, sau știa vag, despre un patrimoniu care își merită locul printre valorile protejate ale civilizației noastre. Inventarul e amplu și alcătuit cu acribie, autoarea are toate calitățile unui comunicator eficient: expertiză (globală și circumstanțială), hărnicie inteligentă, profesionalitate pragmatică, farmec personal. Mai în glumă, mai în serios, ea reușește, prin acest volum, ceea ce nu reușește istoria contemporană: unificarea spațiului românesc, consemnarea continuității dintre spațiul de dincoace de Prut și cel al Republicii Moldova. Avem ce bea, avem ce citi, avem ce visa. Un cuvânt de laudă și pentru ținuta grafică a cărții: avem și ce privi! Lectură plăcută! Noroc!“

Andrei Pleșu

AUDIOBOOKS

Maria, regina României
Jurnal de război. 1916–1918
Lectura: Oana Pellea
3 CD-uri audio și mp3 download
60 lei

„S-a scris mult și bine despre strălucitoarea îmbinare genetică din ființa reginei Maria. Atunci când gustul rusesc pentru fast, ceremonial și spații infinite se unește cu infailibilul fler imperial britanic, cultul victoriei și al onoarei, e limpede că rezultatul va fi unul invincibil și spectaculos. Re-

gina Maria știe să fie stăpână, e conștientă de grațiile feminității hiperdotate, adoră echitația, suplețea ofîterească și ordinea militară la fel de convingător precum patronează grădinăritul la Cotroceni, Peleş, Bran și Balcic, pentru ca în același timp să găsească o nouă voluptate pe care o slujește cu exemplară asiduitate: voluptatea filantropiei. Mulțumită exemplelor ei, toată lumea bună se familiarizează cu voluntariatul, începe să frecventeze balurile filantropice, să trimită bani, cazarmament și provizii pentru front ori să-și transforme vilele în spitale de campanie. Însemnările zilnice ne-o dezvăluie dăruind și dăruindu-se din zori și până-n seară celor mai diferite segmente sociale, cu aceleași jubilație a generozității. Ea dezmente încă o dată prejudecata că numai egoismul și mizantropia sunt eficiente, arătând că tocmai altruismul, voința de a face binele și a câștiga din dărnicie compun blazonul omului adevărat.“

Dan C. Mihăilescu

Octavian Pantiș
Communication Skills. Profilurile comunicative
Lectura: Octavian Pantiș
1 CD audio și mp3 download
39 lei

„Oamenii sunt diferiți. Și ne referim aici nu la diferențe de vârstă, înălțime sau culoare a ochilor, ci la diferențe de comportament. Există un spectacol al varietății reacțiilor celor din jurul nostru la ceea ce se întâmplă

în fiecare zi, iar aceste nuanțe nu ne pot fi indiferente, pentru că ne desfășurăm cu toții activitatea în mijlocul oamenilor și avem nevoie să construim relații durabile cu cei din familie, cu prieteni, cu colegi, cu clienți. Vrem să conviețuim bine, altfel spus. Vrem să-i înțelegem pe cei din jur. Pentru toate acestea îți va fi de folos audiobookul de față. Îl putem considera ca pe o pereche de ochelari prin care-i vedem mai bine și-i înțelegem mai bine pe cei din jur, fiindu-ne astfel mai ușor să alegem comportamentul potrivit. Audiobookul este și pentru tine însuși un instrument util prin care să te cunoști mai în amănunt și să decizi apoi ce-ai vrea să schimbi.“

Octavian Pantiș

PARENTING

Speranța Farca

Independența copilului

Fie că suntem sau nu părinți, mămici, tătici, bunici sau educatori, atunci când încercăm să înțelegem copiii mici, adolescenții și pe noi înșine ne ajută pe toți descoperirea parcursului dezvoltării întru independență. Împreună putem să ne mirăm, să ne amintim, să explorăm și să ne întrebăm:

- Cum ajunge mama să fie un mediu de supraviețuire pentru copilul ei?
- Cum sprijinim, prin joc, controlul sfincterian al copilului?
- Ce semnificații profunde au tulburările alimentare?
- Ce rol are limba maternă în echilibrul afectiv?
- Ce înseamnă abandonul?
- Ce trăiesc părinții adoptivi?
- În ce constă rolul civilizator al tatălui?
- Cum ne influențează societatea în care trăim, comunitatea și grupurile?
- Cum să ne raportăm la lene, la cuminenie, la hiperactivitate, la lipsa de control?
- Cum formăm rezistența la frustrare?
- Ce rol au interdicțiile, impunerile și hotărârile adulților?
- Cât de serios este jocul pentru formarea unei personalități independente?

Speranța Farca
Independența copilului: Spaima de separare
272 pp., 37 lei

În aceeași colecție:

RAFTUL DENISEI

colecție coordonată de Denisa Comănescu

ROBERT MUSIL Omul fără însușiri

„Nu există nici un alt scriitor german în viață de a cărui glorie postumă să mă îndoiesc mai puțin.“

Thomas Mann, 1 iunie 1939

„Una dintre cele mai mari expresii literare pe care le-au îmbrăcat nu numai epoca noastră, ci pur și simplu lumea și omul în genere.“

Süddeutsche Zeitung, 1952

„Poate ca Musil, scriind *epocalul* său roman, are «un ochi în plus». «Epocal» nu e folosit aici numai în sensul unei performanțe artistice fără precedent, ci, urmând etimologia cuvântului (*epoché* – «oprire», «punct de la care începe coborârea»), în sensul *suspensiei* care precedă orice *turnantă* a istoriei. Ce se întâmplă când oamenii ajung să stea călare pe hotarul a două epoci? Robert Musil a descris, cu o sută de ani înainte de a începe, epoca în care trăim. Ulrich, «omul fără însușiri», este tânărul care ar fi putut fi genial, dar care își pierde năzuința de a fi din clipa în care află că a intrat într-o lume în care «geniali» pot fi și caii de curse, și boxerii, și tenismenii. În romanul lui Musil, tema prostiei invadează prim-planul scenei, dar tema ascunsă a romanului, opusă celei a prostiei, este *tema genialității pierdute*. Printre altele, Ulrich devine «omul fără însușiri» pentru că noua epocă în care istoria intră pe nesimțite îi sustrage criteriile genialității. Trăind pe ruinele vechilor valori, «omul fără însușiri» și-a pierdut certitudinea nucleului în jurul căruia se construiește orice personalitate. El privește la cei ce aleargă cu veacul ca la niște neantropi care au luat Noul în brațe, fără să știe unde

vor să ajungă. Aceasta turnantă a istoriei este înspăimântătoare, pentru că pare să anunțe o *substituție de specie*.”

Gabriel Liiceanu

Acțiunea romanului se petrece în 1913, la Viena, capitala Imperiului Austro-Ungar, în preliminariile prăbușirii sale. Întrucât Austro-Ungaria este o monarhie duală – imperiu și regat deopotrivă –, Musil creează, pentru a-i desemna statutul, cuvântul „Kakania” (K und K), sinteză a cuvintelor abreviate *kaiserlich und königlich* („imperial și regal”). Rezonanța noului cuvânt este, evident, persiflatorie și sarcastică, trimițând fonic deopotrivă la elinul *kakós* („urât”, „rău”) și la modernul „caca”. Descrierii Kakaniei, făcută sub forma unei enorme deriziuni, îi este dedicat capitolul 8 al romanului. Kakania era „administrată luminat, abia perceptibil, de cea mai bună birocrație a Europei”. Era țara în care „un geniu putea fi luat oricând drept un mitocan, dar niciodată, așa cum se întâmpla în alte părți, un mitocan nu putea să treacă drept un geniu”. Kakania era, „potrivit constituției sale, un stat liberal, dar era condus în manieră clericală. Era condus în chip clerical, dar viața se afla

Robert Musil
Omul fără însușiri

Traducere din germană de Mircea Ivănescu
Ediție cartonată, 1016 pp., 119 lei

sub semnul liberalismului. În fața legii, toți cetățenii erau egali, dar, desigur, nu toți erau cetățeni”.

HEATHER MORRIS Tatuatorul de la Auschwitz

Roman bazat pe incredibila poveste adevărată a tatuatorului de la Auschwitz-Birkenau și a femeii pe care a iubit-o. Lansarea seriei tv cu același nume este proiectată pentru ianuarie 2020, spre a marca cea de-a 75-a aniversare a eliberării lagărului de la Auschwitz.

Heather Morris
Tatuatorul de la Auschwitz
Traducere din engleză de Luana Schidu
312 pp., 35 lei

Un milion de exemplare vândute în nouă luni de la apariție, între ianuarie și septembrie 2018 • Romanul cel mai bine vândut în Marea Britanie și Irlanda în 2018 • Bestseller în SUA, Canada, Australia, Africa de Sud, Olanda, Portugalia, Ungaria etc. • 25 de săptămâni în top 10 *Sunday Times* • Bestseller Amazon, *New York Times*, *Saturday Times*, *The Irish Times*, *The Northern Eco* • Carte tradusă în peste 35 de țări.

Tatuatorul de la Auschwitz se bazează pe povestea din spatele unuia dintre cele mai puternice simboluri ale Holocaustului: numerele verzi-albastrii tatuate pe brațele prizonierilor, femei și bărbați deopotrivă. Când lui Lale i se oferă ocazia de a fi *Tätowierer* la Auschwitz, tânărul evreu slovac înțelege că aceasta poate fi șansa lui să supraviețuiască, deși trebuie să-și înțepă până la sânge semenii, act pe care îl resimte ca pe o dureroasă profanare. De la

masa la care lucrează, nici nu i se permite să ridice capul spre cei al căror destin îl pecetluiește astfel. Dar într-o zi reușește să surprindă privirea unei tinere al cărei nume îl află în cele din urmă: Gita.

Cerul plumburiu apasă greu pe umerii femeilor care stau la rând să le fie tatuate brațele. După aceea vor fi doar numere – fără sentimente, fără nume, fără visuri. Lale, tatuatorul de la Auschwitz, le simte durerea, dar e neputincios. Se agată cu întreaga lui voință de un gând: trebuie să supraviețuiască, orice ar fi. A primit sarcina să tatueze prizonierii, evrei ca el. Furia, revolta și dorința de a trăi se înfruntă în sufletul lui. Într-o zi privește pentru o clipă în ochii unei fete și reușește să afle că o cheamă Gita. Atât e de ajuns ca ea să devină raza de lumină care îl ghidează în întunericul nesfârșit. Tânăra nu vrea să spună mai nimic despre sine, de parcă nesiguranța viitorului pune sub semnul întrebării chiar și existența trecutului. Iubirea se înfiripă în cele mai vitrege condiții, iar Lale îi face Gitei o promisiune: va veni o vreme în care vor fi liberi, învingând ororile lagărului și moartea.

„Această carte va fi citită și peste o sută de ani.”

Jeffrey Archer

„Istoria lui Lale și a Gitei demonstrează că nu există loc pe lume în care iubirea să nu poată învinge.”

Il Mattino

„Un roman vindecător despre dragoste și altruism.”

Times Literary Supplement

LUDMILA ULITKAIA Scara lui Iakov

Ludmila Ulițkaia
Scara lui Iakov
Traducere din rusă de Gabriela Russo
Colecția „Raftul Denisei”, 584 pp., 54 lei

Un roman-parabolă, o carte despre dragoste și conștiință, o cronică de familie cu accente autobiografice traversând un secol de istorie tumultuoasă, în care vocea care se impune aparține unei femei. În 2016,

Scara lui Iakov a câștigat, în cadrul Premiilor Bolșaiia Kniga, Locul al treilea și Premiul cititorilor. Este tradus în peste 20 de țări.

Nora, tânără scenografă și mamă singură, găsește la moartea bunicii ei un cuțar vechi, de care uită ani întregi. În 2011, când îl deschide, descoperă scrisorile și jurnalele bunicului său, Iakov Osetki, care fusese deportat în Siberia. Citindu-le, simte o mare afinitate cu bunicul pe care l-a întâlnit o singură dată, iar destinul acestuia o face să-și pună întrebări despre propria viață, și mai cu seamă una: până la ce punct traiectoria ființei poate fi determinată de genele sale? *Scara lui Iakov* este povestea a patru generații ce se desfășoară într-o alternanță continuă a planurilor, un caleidoscop de iubiri, trădări, idealuri, culpe, suferință, artă și întrebări fără răspuns, în care istoria este omniprezentă, mereu personaj principal.

„Din trecutul său de cercetătoare în domeniul geneticii, Ludmilei Ulițkaia i-a rămas pasiunea pentru investigație, metodă pe care o aplică astăzi psihologiei umane. Pentru autoarea rusă, literatura este antidotul pentru opresiune.” – *Télérama*

„*Scara lui Iakov* este un roman despre «știința vieții», ca să folosim cuvintele unuia dintre personaje; dar, mai mult decât atât, este un roman despre fericirea de a trăi viața, oricum ar fi ea, despre modurile și posibilitățile de a o accepta, oricât de complicată ar deveni.”

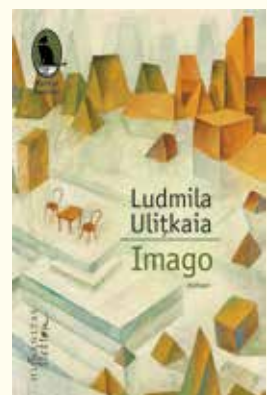
Vedomosti

„Ludmila Ulițkaia este cea mai cunoscută și mai impresionantă scriitoare rusă a timpurilor noastre. Oricine îi citește cărțile înțelege ceva mai bine această Rusie care ne pare atât de străină și de amenințătoare.”

Frankfurter Allgemeine Zeitung

foto © Basso Cannarsa

De aceeași autoare

Seria de autor ERIC-EMMANUEL SCHMITT

Scriitorul Eric-Emmanuel Schmitt alături de Denisa Comănescu și Ioana Bâldea Constantinescu în Librăria Humanitas de la Cișmigiu, octombrie 2018

foto © Radu Sandovici

Omul care vedea dincolo de chipuri

Eric-Emmanuel Schmitt
Omul care vedea dincolo de chipuri
Traducere din franceză de Liliana Donose Samuelsson
304 pp., 34 lei

Augustin, un tânăr jurnalist stagiar care trăiește la limita subzistenței, supraviețuiește unui atentat terorist din Charleroi. Pentru poliție, el devine un martor prețios. Când îi pun întrebări, oamenii legii nu bănuiesc însă că timidul Augustin are un dar care îi permite să vadă dincolo de limitele percepției și deducției dintr-o anchetă. Ajutat de vocile unor prezențe inefabile, protagonistul pornește pe un drum la capătul căruia va reuși să afle răspunsuri la marile întrebări neliniștitoare și să devină un adevărat erou.

„În *Noaptea de foc*, Eric-Emmanuel Schmitt și-a relatat experiența spirituală din tinerețe, revelația primită în deșert. Acela a fost momentul în care a început să creadă. Dar în ce, sau în cine crede el? Noul său roman, *Omul care vedea dincolo de chipuri*, îndrăzneț și ingenios, încearcă să ofere un răspuns prin mijlocirea unei intrigi inspirate din actualitate.”

Le Figaro

„Un roman ludic și temerar, care sondează situarea omului față de divinitate și legăturile nevăzute cu cei care ne-au părăsit.”

L'Hebdo

„Eric-Emmanuel Schmitt ne îndeamnă să reflectăm, să cântărim, să comentăm. Asemenea lui Diderot și Pascal. Acesta este darul pe care li-l face cititorilor.”

Le Soir

„O epopee mistică și filozofică, pitorească, magistral scrisă.”

Paris Normandie

Eric-Emmanuel Schmitt
Copilul lui Noe
Traducere din franceză de Ileana Cantuniari
184 pp., 25 lei

În internatul catolic unde este înscris pentru a i se pierde urma, Joseph îl întâlnește pe părintele Pons, un om a cărui misiune va fi să-l ajute pe Joseph să nu-și piardă nici speranța, nici credința în existența Binelui. Asemenea lui Noe, părintele Pons salvează făpturile Domnului din fața cataclismelor Istoriei. În catacombele bisericii catolice, el construiește o Arcă a spiritului pentru Joseph: o sinagogă unde pot fi studiate Tora și Cabala. Alături de părintele Pons, Joseph se va imbarca într-o călătorie spre limanul vremurilor care se reasază în matcă.

„Din tenebrele Holocaustului, Eric-Emmanuel Schmitt a reușit să extragă o poveste luminoasă, plină de speranță.”

Le Soir

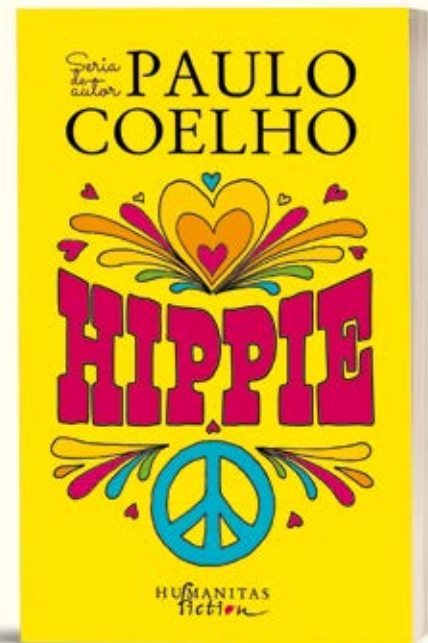
Copilul lui Noe

Roman de o rară intensitate, inspirat din întâmplări adevărate, *Copilul lui Noe* este tradus în 30 de limbi.

Belgia anului 1942. Cel de-al Doilea Război Mondial nu și-a hotărât încă învingătorii. Evreii sunt siliți să se ascundă sau să fugă, alternativa fiind lagărul nazist. Cei care nu reușesc să se salveze încearcă măcar să-și pună copiii la adăpost. Micuțul Joseph se numără printre copiii care trebuie să se ascundă. El învață să uite, să-și anuleze identitatea, povestea, amintirile, familia.

Seria de autor PAULO COELHO

Hippie

Paulo Coelho
Hippie
Traducere din portugheză de Simina Popa
256 pp., 37 lei

În noul său roman autobiografic, Paulo Coelho reînvie visul de iubire și pace universală al generației hippie de la începutul anilor 1970.

Hippie, romanul în care Paulo Coelho înțreșe aventura, filozofia și întâmplări semnificative din propria tinerețe, este o carte importantă și relevantă pentru vremurile în care trăim.

Cea de-a douăzecea carte scrisă de Paulo Coelho, *Hippie* este un roman despre găsirea propriului drum, despre căutarea spirituală și curajul de a lua decizii, despre solidaritate și toleranță și, mai ales, despre importanța călătoriilor în construirea identității.

Paulo, un brazilian de 23 de ani care își dorește să devină scriitor, străbate lumea în căutarea libertății și a sensului profund al existenței. La Amsterdam o întâlnește pe Karla, o tânără olandeză care își așteaptă însoțitorul predestinat pentru a ajunge în Nepal. Drumurile lor se încrucișează în Piața Dam, unde hotărâsc să plece împreună cu legendarul Magic Bus, urmând o bine-cunoscută rută hippie. Călătoria lor prin Europa marchează începutul unei povești de dragoste și al căutării de sine. La Istanbul, Paulo trece printr-o serie de experiențe inițiatice care îi dau posibilitatea să descopere valori și principii ce-l vor ghida întreaga viață.

„*Hippie* este cel mai autobiografic roman al lui Paulo Coelho, o carte în care celebrul

autor brazilian ne povestește pentru prima dată despre anii nebuni din perioada hippie. O incredibilă odisee, care debutează în epoca dictaturii militare din Brazilia, când Paulo Coelho avea numai 23 de ani.“

Bernard Lehut, RTL France

„*Hippie* readuce cititorul în acei ani – irepetabili pentru unii – ai bucuriei de a trăi și ai curiozității. Anii în care oamenii credeau cu adevărat că revoluția ar fi putut fi făcută cu flori și că visele puteau deveni realitate. Întotdeauna.“

Il Giornale di Vicenza

„O narațiune a inițierii plină de răsturnări de situație și de fantezie.“

Le Parisien

„Odată ce am terminat de citit *Hippie*, am simțit o dorință nebună să cutreier lumea, dimpreună cu o vagă senzație de invidie pentru vremuri în care puteai să faci doar ce îți dicta inima – într-un fel pentru că butonul «like» nu fusese încă inventat și nimeni nu trăia ca să fie pe placul cuiva. Ci doar ca să se bucure de viață.“

Ela Magazine, O Globo

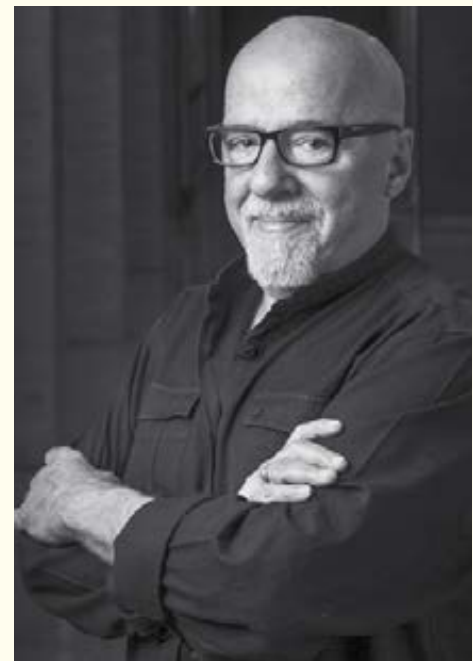

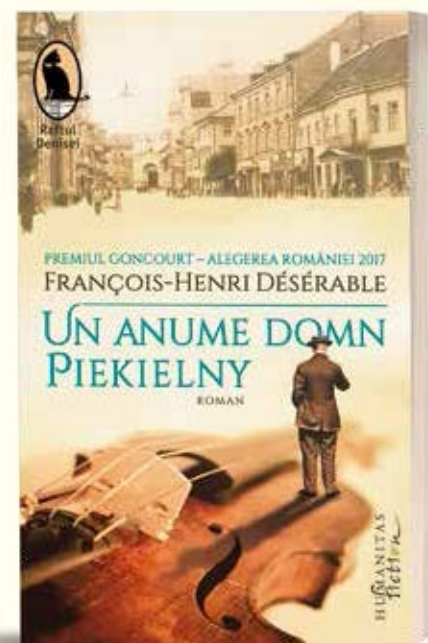
foto © Niels Akerman

De același autor

François-Henri Désérable

Un anume domn Piekielny

François-Henri Désérable
Un anume domn Piekielny
Traducere din franceză de Adina Dinițoiu
Colecția „Raftul Denisei”, 240 pp., 27 lei

Roman prezent pe toate listele marilor premii literare franceze în 2017 (Goncourt, Renaudot, Femina, Médicis, Interallié, Grand Prix du roman de l'Académie française, Prix Jean Giono), *Un anume domn Piekielny* a obținut, în 2017, Premiul Goncourt – Alegerea României, iar în Franța a câștigat, în același an, Marele Premiu de literatură al orașului Saint-Étienne.

Roman poetic și picaresc în egală măsură, ironic și livresc, autobiografic pe alocuri,

Un anume domn Piekielny este o pledoarie seducătoare pentru literatură, o mărturie care atestă puterea extraordinară a ficțiunii de a crea personaje vii, ce sar din pagină, abolind granița dintre imaginar și real. Sfârșitul lui Piekielny într-o groapă comună unde au fost aruncați evrei uciși de naziști devine un simbol pentru mulțimea acestor destine anonime întrerupte de atrocitățile istoriei.

François-Henri Désérable se reîntoarce în romanul său, cu pasiune, pe urmele celebrului scriitor Romain Gary (Roman Kacew, pe numele său adevărat), al cărui roman autobiografic *Promisiunea zorilor* l-a marcat, iremediabil, literar și biografic. Fascinat de un personaj misterios care apare în cartea lui Gary, autorul (și personajul) F.-H. Désérable pornește în căutarea adevăratei identități a domnului Piekielny, vecin de imobil (după spusele lui Gary) cu micul Roman Kacew, pe vremea când locuia în Vilnius, înainte de emigra împreună cu mama sa, Mina. Cine era oare acest domn Piekielny, mărunț și modest, care semăna cu un „șoarec trist“?

„*Un anume domn Piekielny* e un roman în același timp foarte precis și nonșalant, riguros și fermecător. Îmi plac la nebunie cărțile în care bucuria evidentă de a conduce o anchetă incertă se transformă, pentru cititor, într-o revigorantă incursiune în Istorie și imaginar.“

Bernard Pivot
Le Journal du Dimanche

Romain Gary
Promisiunea zorilor
Traducere din franceză de Daniel Nicolescu
Colecția „Raftul Denisei”, 328 pp., 37 lei

Promisiunea zorilor a fost adaptat pentru marele ecran prima dată de Jules Dassin în 1970 cu Melina Merkouri în rolul principal. Cea mai recentă ecranizare, realizată de Éric Barbier în 2017, îi are ca protagoniști pe Charlotte Gainsbourg și Pierre Niney. Pentru extraordinara interpretare a mamei lui Romain Gary, Charlotte Gainbourg a fost nominalizată pentru cel mai bun rol principal feminin la Premiile César.

În romanul lui autobiografic, Gary îi închină mamei o odă de o frumusețe tulburătoare, în care strecoară ițele poveștilor lui de dragoste, istoriile prietenilor morți pe câmpul de luptă și pățaniile sale militare și medicale. O carte care amestecă râsul cu plânsul, o carte care vorbește despre singurătatea omului care-și înfruntă destinul, zâmbind în fața prăpastiei uneori inevitabile.

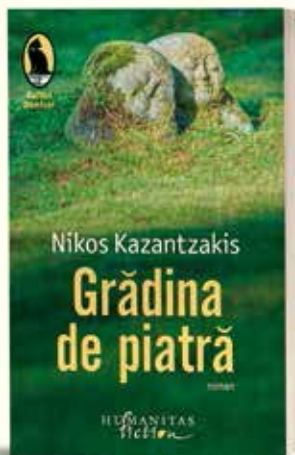
Gary își extrage superbul său titlu metaforic, *Promisiunea zorilor*, din suma tuturor paradoxurilor relației de iubire dintre mamă și fiu, o relație de fuziune aproape magică, pe cât de galvanizantă, pe atât de sufocantă, pe cât de miraculoasă, pe atât de apăsătoare, pe cât de fierbinte, pe atât de ostenitoare. Un titlu pe care îl explică într-un pasaj din roman devenit faimos: „Prin dragostea maternă, viața îți face în zori o promisiune pe care nu o respectă nicicând“.

„*Promisiunea zorilor*, roman publicat în 1960, este considerat capodopera lui Romain Gary și, în același timp, unul dintre cele mai frumoase omagii pe care literatura le-a adus vreodată dragostei materne.“

La Presse, Québec

Nikos Kazantzakis

Grădina de piatră

Nikos Kazantzakis
Grădina de piatră
Traducere din franceză de
Alexandra Medrea-Danciu
Colecția „Raftul Denisei”, 256 pp.

Scriș în limba franceză la Egina, în 1936, la întoarcerea din călătoria în Extremul Orient, și publicat în 1959 în Franța, după ce o traducere în neerlandeză văzuse lumina tiparului în 1939, *Grădina de piatră* (*Le Jardin des rochers*) este primul mare roman semnat de Kazantzakis înainte de emblematicul *Viața și peripețiile lui Alexis Zorba*. Amestec de jurnal, roman psihologic și de idei și poem, *Grădina de piatră* tratează deja teme majore ale literaturii lui Kazantzakis – lupta și concilierea contrariilor, ilustrate exemplar de contrastul între surâsul imobil al lui Buddha sau splendidoarele grădini japoneze ce surprind eternitatea în grăunțele de nisip și eferescența modernizării Chinei și Japoniei.

„Dintre toate cărțile lui Kazantzakis, *Grădina de piatră* este singura în care autorul-narator figurează ca personaj principal. [...] Tema esențială este cea a omului meditativ pus în fața semenilor care se dăruiesc trup și suflet acțiunii, prin forța momentului istoric – uneori în detrimentul sufletului. De aici cruzimea acestei relații, în care multe elemente sunt veridice. Dar, în jurul acestei teme centrale, ce poezie, ce senzualitate! Cel mai mic obiect, cel mai insignifiant chip, cea mai mărunță plantă, totul este abordat cu tandrețe și umor, chiar cu un fel de voluptate fizică, care deține un loc important în întreaga narațiune.”

Aziz Izzet

J.M. Coetzee

Scene de viață provincială

J.M. Coetzee
Scene de viață provincială.
Copilărie. Tinerețe. Miezul verii
Traducere din engleză de Irina Horea
Colecția „Raftul Denisei”, 520 pp., 49.90 lei

Puțini scriitori se bucură de o asemenea apreciere critică internațională și de atât de mulți admiratori în lumea literară ca J.M. Coetzee. Și totuși laureatul Premiului Nobel pentru literatură a vorbit rar despre sine înainte de publicarea volumului *Copilărie*, în 1997, o poveste strălucit scrisă, evocând rădăcinile și începuturile unui tânăr autor. Au urmat apoi *Tinerețe*, intens, cu multe aspecte sensibile, și *Miezul verii*, inovator și surprinzător de amuzant. Trei volume de memorii ficționalizate, acum revizuite de J.M. Coetzee și reunite sub un singur titlu, *Scene de viață provincială*, se constituie într-un portret sfâșietor, deși adesea comic, al artistului care se luptă să-și găsească propriul drum, dezamăgit de relațiile amoroase, lumea universitară și climatul politic încins din Cape Town în epoca apartheidului, un portret realizat de unul dintre cei mai mari scriitori ai lumii.

„Este un semn distinctiv al forței domnului Coetzee ca povestitor de a compune un roman provocator, în ritm alert, din toate aceste roți ascunse în alte roți.”

The New York Times

„Coetzee ne provoacă să ne punem la îndoială ideile preconcepute nu numai despre iubire, ci despre adevăr ca atare.”

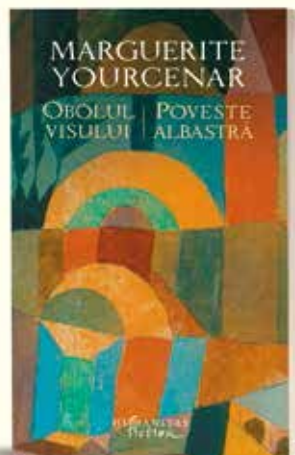
The Seattle Times

„Mulți, printre care și recenzentul de față, sunt gata să-l considere pe J.M. Coetzee drept cel mai mare scriitor de limbă engleză în viață.”

The New York Times Book Review

Marguerite Yourcenar

Obolul visului. Poveste albastră

Marguerite Yourcenar
Obolul visului. Poveste albastră
Traduceri din franceză de Emanoil Marcu și Corina Neacșu
Colecția „Raftul Denisei”, ediție cartonată, 220 pp., 37 lei

În Roma anului 1933, unde strălucirea trecutului e copleșită de umbrele prezentului, o monedă de 10 lire trece, într-o singură zi, prin mâinile a nouă oameni – între care un pictor muribund, o prostituată, un parfumier nefericit și o tânără care vrea să îl ucidă pe Mussolini. Incapabile să comunice, atât de diferite le sunt firile, personajele din *Obolul visului* – împovărate de iubiri sau de iluzii deșarte și în stare de gesturi eroice sau trădări abjecte – își întrețin astfel drumurile și destinele.

În *Poveste albastră*, textul care dă titlul volumului postum apărut în 1993, o corabie plutește pe mări exotice în căutarea unei comori dincolo de închipuire. Dar cele mai mari minuni de pe insula safirelor nu sunt pietrele prețioase, ci femeile pline de mister ale căror chipuri și gesturi pot aduce mântuirea sau blestemul.

„*Obolul visului* are pasaje intens poetice și o intrigă care pendulează între literatură și istorie.”

Los Angeles Times Book Review

„*Poveste albastră* este o narațiune concentrată, compusă cu foarte multă măiestrie pentru a crea impresia reproducerii unei tradiții ancestrale, provenită din literatura orală.”

Josyane Savigneau

Yasunari Kawabata

Povestiri de ținut în palmă

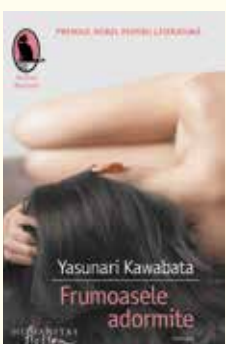
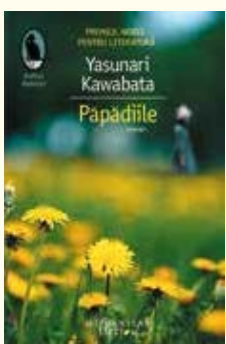
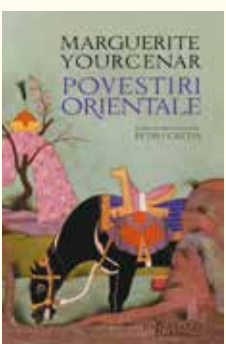
Yasunari Kawabata
Povestiri de ținut în palmă
Traducere din japoneză de Flavius Florea
Colecția „Raftul Denisei”, 328 pp., 37 lei

Povestirile lui Kawabata oferă o viziune sublimată asupra vieții, și ele mai mult sugerează decât afirmă. Patru dintre povestiri, „Japoneza Anna”, „Mulțumesc”, „Bărbatul care nu râde” și „Imortalitate”, au fost ecranizate chiar sub titlul acestui volum selectiv și prezentate la Festivalul Internațional de Film de la Tōkyō în 2010.

Pentru ediția în limba română a volumului *Povestiri de ținut în palmă* au fost alese o sută trei proze (scrise între 1916 și 1964) din cele o sută douăzeci și două din selecția considerată standard. Multe dintre ele sunt traduse pentru prima dată într-o limbă europeană. Povestirile acoperă un registru larg – amintiri din copilărie și adolescență, mici tablouri erotice aflate între vis și realitate, anecdote, istorii insolite, uneori alegorice ori fantastice – și reflectă în nuce toate temele majore ale lui Yasunari Kawabata: dragostea, singurătatea, relația omului cu natura, moartea, riturile Japoniei de altădată, calamitățile și conflagrația mondială.

„Kawabata mai degrabă pictează decât scrie. Publicate inițial în reviste, aceste povestiri sunt adevărate petale risipite dintr-un buchet, alcătuind o simfonie de parfumuri și culori ce ne permite să reconstituim toată paleta primului scriitor japonez care a primit Premiul Nobel în 1968. Maestru al stilului auster, adept al fragmentarului, Kawabata își farmecă încă o dată cititorii.”

Le Temps

Seria de autor AMOS OZ

Dragi fanatici

foto © Uzi Varon

Amos Oz readuce în discuție un subiect sensibil, și anume acela al fanatismului, fie el politic, religios ori naționalist. De multe ori acest fenomen, întâlnit în contexte diferite, poate fi dificil de recunoscut ca atare, deghizându-se și luând forma celor mai bune intenții. Tocmai de aceea, este de părere Oz, trebuie să avem ochii deschiși în permanență și să ne stabilim în minte, cu cât mai multă precizie, o hartă a răului pe care îl poate produce fanatismul.

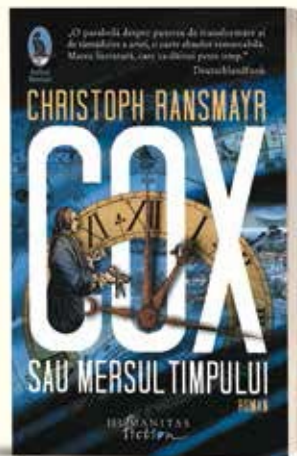
Cele trei eseuri care alcătuiesc volumul *Dragi fanatici* pornesc de la o serie de conferințe susținute de Amos Oz între 1998 și 2016 în diverse medii – de la Universitatea din Tübingen, Universitatea Bar Ilan ori Institutul Interdisciplinar de la Herzelyah până la cadrul intim al unei întâlniri private, cu ocazia sărbătorii Shavuot. Cu o acuitate uimitoare a viziunii și cu multă incisivitate, Oz își propune să traseze în linii cât mai precise și mai expresive portretul fanaticului, indiferent de natura lui sau de categoria în care ar putea fi încadrat din punct de vedere teoretic. Pornind de la experiența de viață într-o zonă a lumii deloc ferită de conflicte care au dat și continuă să dea naștere unor reacții și atitudini contaminate de fanatism, Oz se declară specialist în ceea ce el numește „fanatism comparat“.

Amos Oz
Dragi fanatici
Traducere din ebraică de Gheorghe Miletianu
Seria de autor Amos Oz, 144 pp., 23 lei

Christoph Ransmayr

Cox sau mersul timpului

Christoph Ransmayr
Cox sau mersul timpului
Traducere din germană de Daniela Ștefănescu
Colecția „Raftul Denisei“, 248 pp., 27 lei

Pe fundalul Chinei secolului al XVIII-lea, cu tablouri ce zugrăvesc fastul imperial, rafinamentul sadic al execuțiilor ori strălucirea metalică a răurilor otrăvite cu mercur, Christoph Ransmayr ne oferă un roman magistral, stratificat tematic: de la straniețatea unei lumi exotice dominate de frică și experiențele extreme de durere și clarificare interioară, până la o reflecție filozofică asupra timpului.

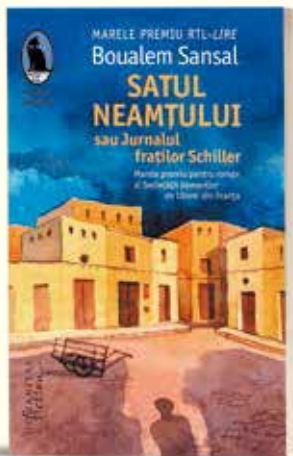
Faimosul ceasornicar și constructor de automate Alister Cox este invitat la Curtea sa de Qianlong, marele Împărat al Chinei, spre a inventa mecanisme care să poată măsura timpul interior: al fericirii, al iubirii, dar și al bolii, decrepitudinii și morții. În Orașul Interzis, dispunând de resurse nelimitate și având libertatea să folosească oricâte nestemate și metale există în trezorerii și în mine, Cox și asistenții lui creează automatele cele mai uimitoare. Numai că împăratul se dovedește a împărtăși, pentru o clipă, visul maestrului și-i cere acestuia să construiască un ceas care măsoară însăși eternitatea.

„O parabolă despre puterea de transformare și de tămăduire a artei, o carte absolut remarcabilă. Marea literatură, care va dăinui peste timp.“

Deutschlandfunk

Boualem Sansal

Satul neamțului sau jurnalul fraților Schiller

Boualem Sansal
Satul neamțului sau Jurnalul fraților Schiller
Traducere din franceză de Bogdan Ghiu și Mădălina Ghiu
Colecția „Raftul Denisei“, 264 pp.

Scriș și publicat înainte de capodopera *2084. Sfârșitul lumii* (Humanitas Fiction, 2016) și înainte de valul de atentate teroriste care a zguduit Franța și Occidentul, *Satul neamțului sau Jurnalul fraților Schiller* de Boualem Sansal este un tur de forță din punct de vedere literar, moral și istoric.

Acest roman leagă într-un ritm halucinant, prin jurnalele alternate ale lui Rachel și Malrich Schiller, două epoci istorice și două regimuri politice: nazismul și islamismul fundamentalist, proiectându-le, ca avertisment, în viitor. O panoramă a lumii actuale care ne poartă prin Franța, Algeria, Germania, Austria, Polonia, Turcia, Egipt, unind lagărul de exterminare de la Auschwitz cu periferiile Parisului. Într-o suburbie pariziană a anilor 1990 în care islamismul radical nu conținește să câștige teren, doi frați ajung să ispășească crima rămasă nepedepsită a tatălui lor, fost ofițer nazist, inginer chimist implicat în soluția finală, și care se ascunsese ulterior în Algeria.

„Primul mare roman despre islamism. În *Satul neamțului* de Boualem Sansal, Camus și-ar recunoaște propriile teme, ca și dragostea lor comună pentru acest pământ și teroarea în fața înspăimântătoarei lui frumuseți și a soarelui său feroce.“

The New Republic

Yōko Ogawa

Suspine tandre

Yōko Ogawa
Suspine tandre
Traducere din japoneză de Magdalena Ciubăncan
Colecția „Raftul Denisei“, 224 pp.

Suspine tandre conține multe dintre elementele revelatoare ale personalității literare a autoarei. Natura ca matrice spirituală, singurătatea indicibilă a ființelor și relațiile lor fugare îi dau acestei povești o rezonanță stranie, având ca sursă inconstientul.

Apărut în 1996, romanul împrumută titlul unei piese pentru clavecin de Jean-Philippe Rameau și se construiește ca o narațiune în care natura, percepțiile senzoriale și introspecția creează atmosfera propice întâlnirii a trei destine: cel al lui Ruriko, o artistă de caligrafie occidentală, cel al lui Nitta, un constructor de clavecine, și cel al asistentei lui, Kaoru. O poveste plină de tandrețe, presărată pe alocuri cu accente violente, dar și cu note de umor fin, în care muzica și natura acoperă totul cu un văl protector, dezvăluind în același timp esența personajelor.

„Nici un cuvânt nu este în plus, și fiecare cuvânt este încărcat de poezie și de tensiune. [...] Captivant.“

The Guardian

„Ogawa este o voce de o mare originalitate. [...] Creează o lume într-un singur paragraf.“

The Irish Times

Anna Hope

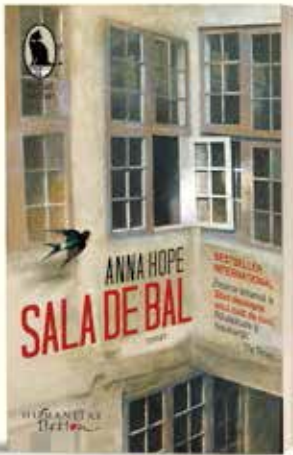
Sala de bal

foto © James Gifford-Mead Alamy Stock Photo

În Franța, unde romanul a fost publicat de Gallimard, i s-a acordat în 2018 Grand Prix des Lectrices al revistei ELLE.

Pe fundalul verii caniculare a anului 1911, la sfârșitul epocii edwardiene, *Sala de bal* proiectează o poveste de iubire pe un tărâm potrivnic, bântuit de obsesii periculoase și drame tănuite – azilul Sharston din Yorkshire, unde o mână de oameni are puterea de a decide cine poartă stigmatul nebuniei și cine îndeplinește criteriile normalității. *Sala de bal* urmărește în primul rând destinul Ellei Fay, o tânără lipsită de protecția și afecțiunea familiei, care, în urma unui incident la filatura unde lucrează în

Anna Hope
Sala de bal
Traducere din engleză de Irina Bojin
Colecția „Raftul Denisei“, 304 pp., 35 lei

condiții extrem de aspre, e internată în azil. Aici îl întâlnește pe irlandezul John Mulligan, înregistrat cu diagnosticul de „depresiv melancolic“, după decesul fiicei sale, și aflat sub îngrijirea doctorului Charles Fuller, ale cărui idei și experimente precipită deznodământul dramatic al cărții. Anna Hope reușește să dea viață unei realități istorice puțin cunoscute într-un roman intens și subtil, care nu devine nici o clipă sentimental.

„Un roman superb, o explorare fină, sfâșietoare și profundă a sentimentelor și dorințelor care supraviețuiesc până și în cele mai vitrege împrejurări.“

Sunday Express

Lorenzo Marone

Tentația de a fi fericit

Lorenzo Marone
Tentația de a fi fericit
Traducere din italiană de Gabriela Lungu
Colecția „Raftul Denisei“, 248 pp.

De la apariția sa în 2015, *Tentația de a fi fericit* a avut numai în Italia 17 ediții și a fost tradus în 15 limbi. Distins cu Premio Stresa, a stat la baza filmului *La tenerezza*, regizat de Gianni Amelio.

Lorenzo Marone ne propune o poveste puternică și emoționantă, scrisă cu meșteșug, despre viață și moarte, condimentată deseori cu accente comice. Cesare Annunziata, eroul septuagenar al romanului, e prins într-un păienjenis de relații cu fiul lui homosexual, cu fiica adulteră, cu amanta prostituată și cu toți vecinii de bloc. În aparență, e un bătrân obișnuit, chinuit de boală și de perspectiva morții, văitându-se că-i părăsit, bântuit deopotrivă de trecut și

foto © Grazia Ippolito

de încălceala prezentului. Neobișnuit însă este răspunsul său la toate aceste neajunsuri ale vârstei: sarcasmul cu care privește întreaga lume, arțagul neîmpăcat cu care-i tratează pe toți cei din jurul lui, și mai ales pe sine, refuzul oricărui compromis de dragul unei independențe scump plătită. Între atâtea atitudini în răspăr cu „norma“, se detașează totuși înăbușirea oricărei solidarități cu celălalt, cu suferința umană ca atare. Nu până la capăt însă: întâlnirea cu o tânără și misterioasă femeie abuzată de soț, Emma, reușește să spargă platoșa construită de erou cu atâta migală, dezvăluind nebanuitele resurse de umanitate ale personajului.

Arundhati Roy

Dumnezeul lucrurilor mărunte

foto © Mayank Austen Soofi

Arundhati Roy este prima scriitoare indiană care a câștigat Booker Prize. Premiul i-a fost acordat pentru romanul de debut, *Dumnezeul lucrurilor mărunte*, care, prin amestecul de exotism, misticism și istorie indiană, prin erotismul intens inserat în peisajul unei societăți fracturate în caste și condiționate de prejudecăți religioase, prin intensitatea poetică a limbajului și inventivitatea explozivă a stilului, s-a bucurat imediat de succes.

Arundhati Roy
Dumnezeul lucrurilor mărunte
Traducere din engleză de Luana Stoica
Colecția „Raftul Denisei“, 328 pp., 34 lei

„*Dumnezeul lucrurilor mărunte* explorează soarta tragică a unei familii ce încalcă «legile care stabileau cine trebuie iubit și cum». [...] De la prima propoziție, e limpede că am fost prinși în mrejele unei voci noi... o voce de o frumusețe care îți taie răsuflarea.“ – *Observer*

„O poveste captivantă, care reușește să combine cele mai profunde și delicate emoții personale cu o narațiune de amploare.“

Daily Express

Hanif Kureishi

Intimitate

Hanif Kureishi
Intimitate
Traducere din engleză de Elena Ciocoiu
Colecția „Raftul Denisei“, 216. pp., 27 lei

Inclus de *The Times* pe lista celor mai mari 50 de scriitori britanici de după 1945, Hanif Kureishi este un prozator, dramaturg și scenarist multipremiat: a câștigat prestigiosul Whitbread Award și a primit două nominalizări la Oscar pentru cel mai bun scenariu. Opera lui este tradusă în 36 de limbi.

Una dintre cele mai bune cărți ale lui Hanif Kureishi, *Intimitate* pune în lumină, cu sinceritate dusă până la cruzime, temerile și dorințele care îl pot determina pe un bărbat să-și părăsească partenera

foto © Kier Kureishi

și copiii. Alături de „Licărire“, „Străini când ne întâlnim“ și „Spleen“, cele trei povestiri incluse în volum, romanul stă la baza filmului *Intimitate*, regizat de Patrice Chéreau, cu Mark Rylance și Kerry Fox în rolurile principale.

„Cea mai minuțioasă și dureroasă vivisecție a neliștii sexuale masculine. [...] Să spui adevărul este întotdeauna riscant, iar Kureishi îl spune cu seriozitate, cu tandrețe și cu o îndrăzneală neliștitoare.“

Mail on Sunday

CARTE CADOU

Jeanette Winterson

Zile de Crăciun

12 povești și 12 sărbători pentru 12 zile

Jeanette Winterson
Zile de Crăciun
12 povești și 12 sărbători pentru 12 zile
Traducere din engleză de Vali Florescu
ediție cartonată, 328 pp., 47 lei

Jeanette Winterson, una dintre cele mai inventive și mai îndrăznețe voci narative contemporane, ne propune în acest volum 12 povestiri și 12 rețete îmbietoare pentru cele 12 zile ale Crăciunului.

Pentru autoare, Crăciunul e un moment fericit, „celebrarea neprevăzutului“. De aceea îi place să-l întâmpine scriind o poveste. Cele 12 alese aici, de o imaginație debordantă, pline de prospețime și umor, ne oferă un portal către „spiritul Crăciunului“, unde timpul parcă stă în loc, iar magicul pune stăpânire pe lume. „Sunt povești cu stafii, intervenții miraculoase, întâlniri obișnuite ce se dovedesc departe de a fi obișnuite, mici minuni și saluturi adresate luminii renăscute.“ Crăciunul e o sărbătoare a intimității, în cadrul căreia orele petrecute alături de persoanele dragi sunt esențiale. Să gătim împreună, ne îndeamnă Jeanette Winterson, savurând cele 12 feluri festive ale căror rețete însoțesc povestirile. Pentru că fiecare rețetă tradițională sau nou-inventată pentru Crăciun devine ea însăși un dar și ne readuce în suflet bucuria și speranța că nu suntem și nu vom fi niciodată singuri.

„Rețetele vin însoțite de secvențe fascinante cu scriitoarea, prietenele ei și ritualurile lor de Crăciun. Superb, ingenios, straniu, amuzant. Sacul de delicatese literare al lui Winterson are farmecul secolului al XIX-lea, atât de necesar în nemilosul secol XXI.“

Kirkus Reviews

foto © Sam Churchill

Alessandro Baricco Această poveste

Alessandro Baricco
Această poveste
Traducere din italiană de Mara Chirițescu și Cerasela Barbone
Colecția „Raftul Denisei“, 248 pp., 29 lei

Romanul cel mai muzical al lui Alessandro Baricco, impregnat de tonuri și ritmuri de o mare varietate, ne poartă într-o cursă amețitoare prin secolul XX.

Această poveste îi aparține lui Ultimo Parri. Personajul are cinci ani când vede pentru prima dată un automobil în satul său piemontez, 19 în ziua înfrângerii de la Caporetto, în 1917, și 25 când își întâlnește marea dragoste în America. Visul lui Ultimo, acela de a construi o pistă circulară de curse cu optsprezece curbe, leagă mai multe povești într-una singură, primordială, o poveste despre fidelitate, iubire, prietenie, război și, mai ales, despre dorința de a restabili ordinea în lume. Romanul este deopotrivă unul al sunetelor. Auzim zgomotele guturale ale primelor automobile, îl auzim pe Ultimo strigându-și numele când mașina găfăie urcând movila din Piasebene, apoi exploziile și împușcăturile de pe câmpul de luptă, o auzim pe Elizaveta cântând la pian, apoi melodia transmisă la radio în timp ce o femeie și-un bărbat fac dragoste în bucătăria unui local și auzim motorul Jaguarului în care, după o viață de așteptare, Elizaveta atinge visul lui Ultimo și reușește să parcurgă pista circulară.

„*Această poveste* aduce toată muzica lui Baricco: o simfonie în același timp ușoară și gravă despre evenimente fondatoare ale secolului XX. Personajul central, Ultimo, își împlinește destinul traversând, în felul său, două episoade majore care au deschis secolul XX spre «modernitate»: Primul Război Mondial și invenția automobilului.“

La Croix

foto © Radu Sandovici

Seria de autor MILAN KUNDERA acum într-o nouă prezentare grafică

Noutăți HUMANITAS Junior

+3

Nicola Killen
Ollie și renul lui
Moș Crăciun
25,5 x 25,5 cm, 24 pp., 34 lei

+4

Frații Fan
Între cer și mare
28,5 x 23,5 cm, 48 pp., 37 lei

+4

Clotilde Perrin
Povești zăpăcite cu
Luca și Raluca
25 x 31 cm, 32 pp., 49 lei

+7

Pana lui Finist Șoimanul.
Basme fantastice rusești
21 x 27 cm, 80 pp., 34 lei

+8

Wilhelm Hauff
Basme
20 x 25 cm, 400 pp., 74 lei

+8

Regina Elisabeta a
României (Carmen Sylva)
De prin veacuri.
15 x 23 cm, 160 pp., 39,9 lei

+9

De la pământ la stele
Atlasul
superlativelor lumii
27,5 x 34,5 cm, 40 pp.

+9

James Brown,
Richard Platt
Cartea marilor descoperiri
28 x 38 cm, 64 pp.

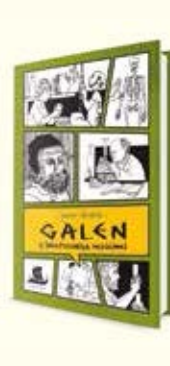
+9

Kevin Crossley-Holland
Miturile Nordului
Poveștile lui Odin,
Thor și Loki
21 x 25 cm, 240 pp., 69 lei

+9

Lucy Hawking
George și corabia timpului.
Ultimele aventuri ale lui
Annie și George
15 x 22,5cm, 416 pp.

+9

Jeanne Bendick
Galen și începuturile
medicinei
15,5 x 23,5 cm, 136 pp., 34 lei

+9

Neagu Djuvara
Mircea cel Mare și luptele
sale cu turcii
24,5 x 31 cm, 72 pp., 47 lei

Un SMS la 8864 cu mesajul **SPITAL** înseamnă **4 euro / lună** pentru
PRIMUL SPITAL DE ONCOLOGIE ȘI RADIOTERAPIE PEDIATRICĂ DIN ROMÂNIA.
Humanitas Junior contribuie prin donarea a **10 % din vânzările de carte pentru copii**
de la târgul de carte Gaudeamus.

Împreună construim un spital.
Poți ajuta cu un SMS sau cu o donație pe www.bursadefericire.ro
Bursa De Fericire este platforma online de strângere de fonduri
a Asociației Dăruiește Viață.

Evenimente HUMANITAS la Gaudeamus

Vineri, 16 noiembrie 2018

16.30

16 prozatori de azi .lit
cu texte de Diana Bădica, Lavinia Braniște,
Vitalie Ciobanu, Dan Coman, Bogdan Coșa,
Augustin Cupșa, Tudor Ganea,
Adela Greceanu, Mihai Mateiu,
Ioana Nicolaie, Veronica D. Niculescu,
Cosmin Perța, Bogdan Răileanu,
Corina Sabău, Sebastian Siff, Tatiana
Țibuleac

Vor vorbi: Adela Greceanu, Cosmin Ciotloș,
Andreea Răsuceanu

17.00

Lorenzo Marone – *Tentația de a fi fericit*
Colecția „Raftul Denisei“, Humanitas Fiction

Vor vorbi: Smaranda Bratu Elian,
Vlad Russo, Denisa Comănescu

17.30

Lansare de carte și sesiune de autografe
Robert Adam – *Două veacuri de populism*
românesc
Colecția „Istorie“

Vor vorbi: Robert Adam,
Raluca Alexandrescu, Radu Vancu

18.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Radu Vancu – *Transparența*
Vor vorbi: Radu Vancu, Radu Parascivescu,
Andreea Răsuceanu

18.30

Nikos Kazantzakis – *Grădina de piatră*
J.M. Coetzee – *Scene de viață provincială*
Colecția „Raftul Denisei“, Humanitas Fiction
Vor vorbi: Ioana Bot, Irina Horea, Denisa
Comănescu

19.00

Eveniment dedicat volumului
The Wine Book of Romania / Cartea vinurilor
românești de Marinela V. Ardelean
Degustare de vinuri

Sâmbătă, 17 noiembrie 2018

11.00

Humanitas Junior – atelier de lectură
interactivă cu Bianca Mereuță din volumul
Basme de Wilhelm Hauff

12.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Lucian Boia – *De la Dacia antică la Marea*
Unire, de la Marea Unire la România de azi
Vor vorbi: Lucian Boia, Ioan Stanomir

12.30

Lansare de carte și sesiune de autografe
Ioana Părvulescu – *Dialoguri secrete.*
Cum se roagă scriitorii și personajele lor
Vor vorbi: Ioana Părvulescu,
Mirela Nagât, Horia-Roman Patapievic

13.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Thierry Wolton – *O istorie mondială a*
comunismului vol. 1: Călăii
Colecția „Istorie“
Vor vorbi: Thierry Wolton, Ana Blandiana,
Gabriel Liiceanu

14.00

Robert Musil – *Omul fără însușiri*
Colecția „Raftul Denisei“, Humanitas Fiction
Vor vorbi: Gabriel Liiceanu,
Ioana Părvulescu, Denisa Comănescu

14.30

Lansare de carte și sesiune de autografe
Gabriel Liiceanu – *Așteptând o altă omenire*
Vor vorbi: Gabriel Liiceanu,
Radu Parascivescu

15.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Ana Blandiana – *Variațiuni pe o temă dată*
Vor vorbi: Ana Blandiana, Lidia Bodea

15.30

Lansare de carte și sesiune de autografe
Radu Parascivescu – *Orice om îi este teamă.*
Un partid, trei ani și doi premieri
Vor vorbi: Radu Parascivescu,
Gabriel Liiceanu, Ioan Stanomir

16.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Horia-Roman Patapievic
Două eseuri despre paradis și o încheiere
Vor vorbi: Horia-Roman Patapievic,
Mircea Mihăieș

17.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Vlad Zografi – *Șapte Octombrie*
Vor vorbi: Vlad Zografi, Lidia Bodea,
Radu Parascivescu

17.30

Heather Morris – *Tatuatorul de la Auschwitz*
Colecția „Raftul Denisei“, Humanitas Fiction
Vor vorbi: Radu Parascivescu,
Luana Schidu, Denisa Comănescu

18.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Ioan Stanomir – *La Centenar. Recitind secolul*
României mari
Colecția „Istorie“
Vor vorbi: Ioan Stanomir, Angelo Mitchievici,
Cristian Vasile

18.30

Jim Bagott – *Originile. Povestea științifică a*
creației
Paulo Zellini – *Matematica zeilor și algoritmi*
oamenilor
Colecția „Știință“
Vor vorbi: Liviu Ornea, Cristian Presură,
Doru Căstăian, Vlad Zografi

19.00

Lansare de carte
Amos Oz – *Dragi fanatici*
Seria de autor Amos Oz, Humanitas Fiction
Vor vorbi: Marian Voicu, Andrei Cornea,
Ioana Petridean, Denisa Comănescu

Duminică, 18 noiembrie 2018

11.00

Eveniment Humanitas Junior
Regina Elisabeta a României – *De prin*
veacuri. Povestiri istorice și legende populare
pentru copii
Vor vorbi: Silvia Irina Zimmermann,
Alina Pavelescu

Lectură: Voicu Hetel, actor Teatrul Ion Creangă

12.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Mircea Vasilescu
Cultura română pe înțelesul patrioților

Vor vorbi: Mircea Vasilescu,
Horia-Roman Patapievic, Corina Șuteu,
Cosmin Ciotloș

12.30

Lansare de carte și sesiune de autografe
Dan C. Mihăilescu – *Plăceri vinovate și*
datorii împlinite. 12 confesiuni (o antologie)
Vor vorbi: Dan C. Mihăilescu,
Radu Parascivescu, Lidia Bodea

13.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
România, te iubesc, cu texte de Paula Herlo,
Rareș Năstase, Alex Dima, Cosmin Savu,
Paul Angelescu
Cuvânt înainte de Cristian Leonte
Vor vorbi: Paula Herlo, Rareș Năstase, Alex
Dima, Cosmin Savu, Paul Angelescu, Cristian
Leonte, Lidia Bodea

14.00

Eveniment Humanitas Multimedia
Lansarea audiobook-ului
Maria regina României – *Jurnal de război.*
1916-1918
Lectura: Oana Pellea

Vor vorbi: Oana Pellea, Tatiana Niculescu,
Lidia Bodea

14.30

Ludmila Ulițkaia – *Scara lui Iakov*
Colecția „Raftul Denisei“, Humanitas Fiction
Vor vorbi: Ioana Părvulescu,
Cristian Pătrășconiu, Denisa Comănescu

15.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Cătălin Augustin Stoica – *România continuă.*
Schimbare și adaptare în comunism și
postcomunism
Vor vorbi: Cătălin Augustin Stoica,
Marian Voicu, Andreea Niță

15.30

Boualem Sansal – *Satul neamțului sau*
Jurnalul fraților Schiller
Colecția „Raftul Denisei“, Humanitas Fiction
Vor vorbi: Radu Parascivescu,
Bogdan Ghiu, Denisa Comănescu